

НАША ДОРОГА NASHA DOROGHA

зима/winter 4(27)/2007

З СВЯТОЮ ВЕЧЕРЕЮ, З РІЗДВОМ, І З СВЯТИМ ПЕДАНЕМ
Будемо здорові!

*Христос
Раддається!
Merry
Christmas!*

**Encyclical letter
on HOPE**

**No way is Ukrainian
dead in Sevastopol!**

**Весела
Абетка**

Abortion

Prospero Fontana Holy Family, from Yuriy Nykolyshyn's The Elegies of Lviv, Missioner, Zhovkva, Ukraine

В Вифлеємі новина,
Діва Сина породила,
Породила в благодати
Непорочна Діва Мати Марія.

Положила на сні
В Вифлеємській яскині,
Йосиф Діву потішає,
Повивати помагає Марії.

Слава Божа і хвала
У вертені настала:
З неба Ангели злітають,
З Сином Божим прославляють Марію!

Від крайової голови From the National President

Дорогі Членкині!

Радісно вітати вас з Різдвом Христовим.

Цей день особливий, тому що у Вифліємі Пречиста Діва народила Спасителя світу.

Цей радісний і світлий день ми, Членкині ЛУКЖК, вважаємо нашим святом, бо саме ми, жінки, єднаємо нашу родину при одному столі. Ми скликаємо наших дітей, внуків, родину, знайомих і тих, хто в цей святочний день почуваються самотніми і забутими.

Нехай наша підготовка не обминає тих, що поновили, що самотні та ті, що через різні нещастя життя стали забутими членами суспільства.

З колядою на устах, з нашими 12 стравами на столах, з вірою в Бога, що подав нам спасіння, святкуйте це **Різдво надії**.

Я вітаю вас усіх, дорогі Членкині, з радісним Святом Різдва, усіх, хто може ділитись родинним теплом; особливо тих, що позабуті, що приковані до власних хатів слабим здоров'ям, а також тих, що перебувають у старечих домах і госпіталах.

Нехай Вифлеємська зірка світить Вам усім у нашій спільній праці на добро наших родин, нашої Церкви та нашого Народу.

**Христос Родився –
Славимо Його!**

Завжди з Вами,

Люба Ковальчик

Dear Members,

It is an honour to greet you with the Feast of the Nativity of Christ.

It is a joyous day to celebrate the event in Bethlehem when the Virgin Mary gave birth to the Savior of the world.

Dear Ladies of the UCWLC! This joyful and glorious day is our feast, when we women unite our families around one table. We share it with our children, grandchildren, family members, friends and with those, who are left alone and forgotten.

May our sharing not exclude the ones, who lost their spouses, who are alone and those, who through different circumstances became abandoned by our society.

With the singing of our carols, with the 12 traditional dishes on our table, with the faith in God who brought us the salvation, may we celebrate the **Nativity of Hope**.

I greet you all, dear Members, with the Joy of the Newborn Christ; especially those who are forgotten and with poor health, those in Nursing homes and hospitals.

May the Star of Bethlehem shine brightly in our common work for the good of our families, our Church and our People.

**Khrystos Rodyvsia – Slavim Yoho!
Christ is born – we glorify Him!**

Always with you all,

Luba Kowalchuk

Ой до цього дому,
Ой до веселого,
Святая!
Ой у цьому домі золотий столик,
Святая!
На тім столику лежить опавка,
Святая!
На тій опавці золота скатирця,
Святая!
На тій скатирці Тайна Вечера,
Святая!

Художник Ю. Мітченко © Редакція журналу «Український Світ».

Орікування Господнього Приходу

о. Янко Гербут

Святий Павло писав до Галатів: “Браття, коли сповнився час, Бог послав свого Сина, що народився від жінки, народився під законом, щоб викупити тих, які під законом, щоб ми прийняли усиновлення. А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина свого, що кличе: ‘Авва, Отче.’ Тому ти вже не раб, а син; а коли син, то спадкоємець завдяки Богові.” (Гал. 4:4-7).

У Різдво Христове ангел миру зійшов з неба на землю, щоб звістити радість людському роду: Божий Син народився від Духа Святого й Діви Марії. Цей ангел миру й сьогодні приходить до людей доброї волі.

Emmanuel, God with us

By Rev. Janko Herbut

“God is with us! Understand all you nations, and be humbled, for God is with us.”

That is how we joyfully sing every Christmas at Compline service before Christmas Liturgy. Our hearts, our souls, our whole beings are lifted up, delighted when we welcome again and again Emmanuel—which means “God with us”.

How about Mary and Joseph, though! How did they live Emmanuel—God with us?

Pain and disbelief entered Joseph’s heart when he heard the news. Mary pregnant? It can’t be. What am I to do?

Вифлеємські ясла й усі інші обставини народження Божого Сина є українським християнам милі й близькі.

Різдвяні свята кожній людині близькі, бо це є родинне свято, коли усі щось очікують. Очікування Господнього приходу тривало століттями, від хвилини, коли людина була вигнана із земного раю, до хвилини, коли Марія згодилася бути матір'ю Сина Божого.

Цікаво є, що усі щось очікували, просили, благали, а коли Христос прийшов, то щось люди “заспали”, тобто були зайняті своїми клопотами, труднощами щоденного життя і не зауважили, що сталося тієї ночі.

Того вечора ціле місто Вифлеєм було заповнене гостями, де в розмовах і думках усі очікували “Когось”. А ось тут несподіванка — близько них народився Христос від Діви Марії і зі своїм приходом усіх людей у Вифлеємі, а також і людей теперішнього часу — несподівав.

Ісус і сьогодні приходить. Він бажає прийти до людини, але, на жаль, і сьогодні люди поводяться, як і тоді. Людина часто закривається перед Богом, закриває своє серце перед його приходом, перед його бажанням наблизитися до неї.

Ісус і сьогодні шукає притулку — місце, щоб родитися, жити. Він більше не потребує вертепу вифлеємського, але бажає бути у людському серці, а на окремий спосіб у серцях тих, які йому обіцяли на Хрещенні бути вірними; у молодих, невинних і чистих серцях.

Запитаймо себе перед Богом: Чи моє серце якраз таке? Чисте, готове для Ісуса? Що я очікую від приходу

What other answer is there but divorce...

That night he dreamed more vividly than ever in his life. An angel of the Lord spoke: “Joseph, son of David, do not be afraid to take Mary your wife into your home. For it is through the Holy Spirit that this child has been conceived in her... He will save his people from their sins.” (Mt. 1:20-21).

Early in the morning Joseph was at Mary's door. She opened to his knocking, stood still and waited for the verdict. Joseph reached out, touched her chin: “Mary,” he said simply, “I want you to be my wife.”

The baby kicked in Mary's womb. Emmanuel, God with us. Why? How? Mary and Joseph rolled these questions around and around as they talked late into the nights. Why us? How could we have such a guest—such a holy guest—in our poor home? We have no gold, silver, royal platters. Why here? Why not in a palace with purple robes? Why here where we must stretch and save, and patch last year's clothes one more time? How can he be God... with us?

Was poor, dusty Nazareth any place to raise a son? Especially God's son? Why here? Why me and why so poor? Mary pronounced the word slowly. Emmanuel, God with us...

Why indeed? Christmas reminds us of a truth so profound and unsettling. God chose to send his Son Jesus to be born and raised among simple, common people. Jesus is no fair-haired golden boy who never ventured outside the palace walls. No, he is God with us.

This Christmas season he has come again to be Emmanuel to us. To be our Friend amidst the struggles we

Христа? Як і де зустрічаю Ісуса Христа в щоденному житті?

Цього Різдва радісно благаймо: “Прийди, Ісусе, бо ми Тебе потребуємо: в наших родин, в наших хатах, в наших містах, де-небудь ми є, ми Тебе потребуємо. Прийди до нас, будь нашим приятелем, братом, усім нашим...”

Веселого і благословенного Різдва Христового усім членкиням ЛУКЖ Канади, і усім людям доброї волі!

Христос Родився! Славимо Його!

*о. Янко Гербут, Духовний дорадник
ЛУКЖК, Крайова управа*

face. No, he doesn't want to wait for us to be at our best. As we are he loves us. As we are he wants to be with us and let us tell him about it. He knows how it is. He knows the ways through it. And he has come to us. He has come to be our Emmanuel, God with us.

To all members of UCWL Canada, families, relatives, to all people of good will—Rejoice, for God is with us!

Merry Christmas!

Hristos Razdajetsja! Slavim Joho!

*Rev. Janko Herbut, Spiritual advisor,
UCWLC National Executive*

Some of our Favourite Christmas Music

During the Divine Services celebrating the Nativity of our Lord and Saviour, Jesus the Christ, we sing this hymn composed by the famous St. Romanos the Melodist:

*What shall we offer You, O Christ,
Who for our sake has appeared on earth as a man?
Every creature which You have made offers You thanks.
The angels offer you a song.
The heavens, their star.
The wise men, their gifts.
The shepherds, their wonder.
The earth, its cave.
The wilderness, the manger.
And we offer You a Virgin Mother.
O Pre-eternal God, have mercy on us!*

This hymn describes the participation of our entire planet in the Nativity of the Messiah God.

We are not mere passive objects acted upon, but God calls us to the great and awesome dignity of being cooperants in the great Plan and Work of Salvation.

In our Byzantine rite Church of the UGCC we call this “synergy” from the Greek words “syn”, which means “with” (whence comes our English derivatives, e.g. sym-path, i.e. feeling with someone) and “ergy” meaning “work” (as in the English word “energy”).

God offers us the opportunity and vocation to work with Him in the salvation and redemption of not only ourselves as individuals, as a human community, but even, and indeed, the entire planet (which has also suffered from the woundedness of human sin).

As we sing in the Kondak: angels offer a son, the heavens a star, the magi their gifts, the shepherds their wonder, the earth a cave, the wilderness a manger, humanity a Virgin Mother, the question remains **what can I offer to God?**

Let us not be mere objects in our Christian lives. God has created us to be subjects. God has called us to an active part, an active participation, an active partnering (analogous to the role of the Holy Bohorodytse) in the great Plan of Salvation. How shall we offer our lives and works to God? How specifically? To what ministry of God's transformation of the world does the Messiah call me to at this point in my life?

How shall we incarnate our partnership with God in our lives?

Very Rev. Richard Soo, Spiritual Advisor, Archeparchy of Winnipeg

My favourite Christmas hymn (not really a “hymn”) is the Christmas Tropar, that part of it where we sing about the three Wise men, or Magi, from the East:

*They learned from a star to worship You, the Sun of Justice,
and to recognize You as the Orient from on high....*

Від зірки навчилися поклонятися Тобі, Сонцю Правди!

Christ's birth ushers in the beginning of a new creation—a cosmic awakening. As the priest-poet, Charles Manley Hopkins expressed so profoundly, “All creation is charged with the grandeur of God.” We can discover God through His creation, like the Magi discovered God through a star.

The Magi were not mere passive recipients. They wondered about this star. They had not seen one like it before in their studies. They were drawn to it and humbly, openly, they followed it. We might say that they were drawn into the cosmic awakening, into the grandeur of God perceived in the star.

Following the star's invitation, they found themselves in the presence of the Divine—Ultimate Wisdom, Ultimate Truth. This Truth so touched their hearts that they did not return to Herod as he had asked them to. Scripture tells us that they returned home by another way, and we can presume that they did so with confidence and joy. We, too, can contemplate God's creation and be touched by its grandeur. “From the star, they learned to worship You!”

*Sister Ambrose P. Stachiw, SSMI
Spiritual Advisor, Eparchial UCWLC, New Westminster BC*

РІЗДВО В Україні

Сестра Теодозія

Холодна дощова погода, що панувала в Україні протягом усього різдвяного періоду, аж ніяк не пригнітила святкового настрою львів'ян. Окрім бідкання де-не-де про відсутність «білого Різдва» та снігу на гірських лижних спусках, святкування відбулося згідно з багатими обрядами і традиціями, а може, навіть із ще більшим запалом, як завжди. Площа Ринок, дбайливо реставрована минулого року до 750-річчя міста Львова, стала центром усіх святкувань. Позбавлена транспортного руху, окрім львівських мирних трамваїв та службових автомобілів, вона знову стала місцем вибору львів'ян для масових гулянь. Із незначною допомогою від міської ради та пивоварні «Львівське Пиво» святкування тривало цілий день до пізньої ночі.

Вулички та площі довкола міської ради були насичені найрізноманітнішими заходами. Поблизу головного входу споруджено величезну традиційну різдвяну шопку, аби пригадати усім про найголовнішу підставу святкування. Позаду цієї прекрасної, величавої будівлі споруджено величезну ковзанку, що охопила приблизно цілий міський квартал. Дбайливо огорожена і з льодом товщиною 5 сантиметрів, вона стала улюбленим місцем для шанувальників ковзанів. З раннього ранку до пізнього вечора сотні львів'ян насолоджувались, а то й набивали синці, катаючись від одного кінця до іншого, милуючись заодно краєвидами

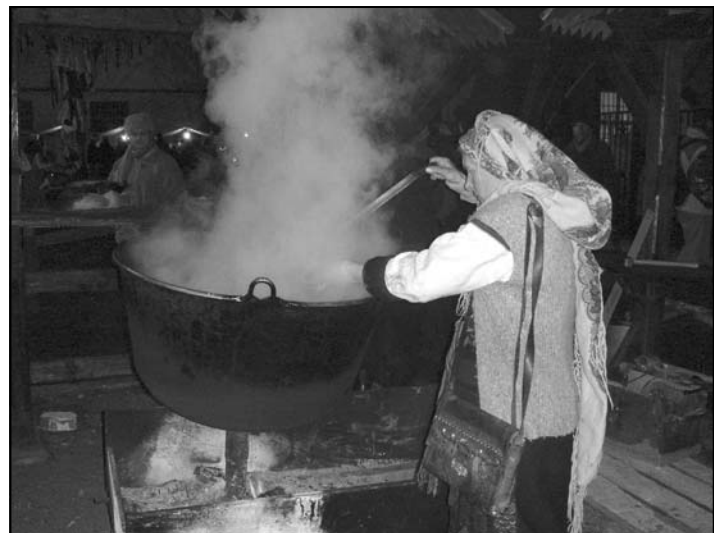

старовинної частини міста. Освічені потужними прожекторами, під музичний супровід вони видавалися наче учасниками олімпійських змагань з фігурного катання. І коли, врешті, світла погасли і музика стихла, юрби задоволених львів'ян ще довго спостерігали за замбоні, що виїжджала на арену та починала свій «номер», кружляючи і відновлюючи пошкоджену поверхню льоду до її первинного, глянцевого стану. Різдвяна шопка, що залишиться на площі впродовж різдвяного періоду, та модерний штучний каток, що тішитиме львів'ян до квітня місяця, — це подарунок міської ради з нагоди різдвяного сезону.

Пивоварня «Львівське Пиво», у свою чергу, спорудила велетенську сцену, освітлену професійними прожекторами та обладнану озвученням, туманним та сніговим ефектами, а також комп'ютеризованим контролем велетенських бокових екранів, художньою декорацією, на якій виступали відомі зірки української та світової естради.

Професійних виконавців випередили місцеві вертепи та колективи, мешканці та гості міста, що змагались у конкурсі на кращу різдвяну колядку. Повнолітнім переможцям вручено ящик пива, тоді як неповнолітні конкурсанти отримали солодкі подарунки.

Усі, що не брали участі у конкурсі, чи кому не поталанило стати переможцем, могли придбати кухлик гарячого чи холодного чудо-напою в одному із численних кіосків, встановлених по обидва боки від сцени. На відміну від заходів, спонсорованих міською радою, це масове гуляння супроводжувалось численним поліцейським патрулем, що оточили сцену та наглядали за громад-

ським порядком цілої площі.

За кілька міських кварталів, у затінку Свято-Андріївської церкви відбувалось ще одне видовище — традиційний Різдвяний Ярмарок, організований місцевими ремісниками, котрі демонстрували та продавали свої роботи у невеличких кіосках. Можна було оглянути мистецькі льодяні скульптури, козаків у яскравому вбранні, що періодично набивали порохом свої рушниці та стріляли у повітря, а також простенький харчовий прилавок, що, мабуть, найбільше притягав увагу та здійснив чи не найбільшу виручку з продажі. За прилавком хазяйнували чоловік і жінка у традиційному народному вбранні. У меню — лише зупа, хліб та печене м'ясо. Гарні шматки м'яса виглядали наче приготовлені на барбекю, однак джерелом тепла в жодному разі не був газ. Усе, що вони мали, — це велику, наче корито, металеву посудину із решіткою зверху. Обабіч решітки, в одному з кінців посудини горіли охоплені вогняними язиками дрова. Коли деревина була просякнута вогнем, її кололи на маленькі шматочки та підсували під решітку із м'ясом, а коли червоні вуглини перетворювались на сірі, чоловік старанно починав махати саморобним картонним вітряком та у тільки йому знаний час перевертав шматки м'яса, і процес повторювався знову. Невдовзі, без великої церемонії, смачне м'ясо було на тарілці, готове до споживання. Тим часом у протилежному боці прилавка молодиця у величезному чавунному казані, ємністю приблизно у 75 літрів, варила зупу. Казан було вмонтовано у металевий ящик за допомогою труби діаметром 10 см та завдовжки пів-метра, у якому горіли дрова. Всередині

казана кипіла зупа, приготовлена за унікальним рецептом, до якого, крім води, входили гриби, морква, картопля та часник.

Під час кипіння складників жінка з любов'ю помішувала їх двометровою деревиною, виготовленою із гілки, попередньо очищеної від кори. Увесь процес зайняв, мабуть, три години, перед тим ніж страва була подана бажаним у традиційних глиняних мисках. Упродовж приготування зупи та м'яса по прилавку гордо походжала жива качка, забавляючи очікуючих на смачну страву покупців.

На площі перед відомим Оперним театром також було людно. Сотні дорослих і зовсім юних зі захопленням оглядали двоярусну лісову красуню, святково прикрашену цяцками і тисячами вогників та ліхтарями, що освічували площу, дерева та традиційний дідух заввишки у три метри, що його процесійно було виставлено за участю мера міста. І якщо хтось втомився spacerуванням, до його послуг були запряжені кіньми елегантні карети, що возили бажаних довкола площі. Святковості також додавали встановлені всюди кіоски, у яких продавалися різноманітні забавки, що мерехтіли в темряві. Проте ці невинні дитячі іграшки не були єдиними зі „світловими ефектами” — треба завжди було бути на сторожі, щоб невірною направлена пітарда — міні-феєрверк — не спалахнула просто під ногами.

Незважаючи, що всі ці при-

нади захоплювали і спалахували, їх, галасливих, недовзі витіснили традиційні форми розваг та святкувань. Гурти колядників і вертепи розважали глядачів на кожному кроці, а театри та музеї пропонували культурні презентації і заходи. Традиції та звичаї, що були заборонені і майже забуті за час комуністичного режиму, демонстрували красу святкування різдвяного періоду, а українці масово підтримували їх.

У храмі Пресвятої Євхаристії черговий раз відбувся фестиваль хорового співу, в якому взяли

участь 45 хорів, що професійно виконали неповторну вокальну версію традиційних українських колядок. Цей захід тривав упродовж місяця. Щовечора по два хорових колективи збирали на свою двогодинну програму повний глядацький зал, не залишаючи вільних місць.

Ще один фестиваль під назвою «Вифлеємська Зоря» відбувся під відкритим небом у Шевченківському гаї. Сотні глядачів спостерігали, як організатори торжества з гордістю демонстрували свою артистичну інтерпретацію різдвяної зорі — мистецькі роботи, що світилися

та крутились завдяки електричним інноваціям. Це була захоплююча презентація, основана як на науковому, так і на духовному підґрунті.

Для більшості населення Західної України усе вищезгадане було всього

лиш короткочасною розвагою, далекою від правдивого значення Різдва, і це було очевидним. У навечір'я Різдва, тільки-но двері крамниць та офісів зачинилися, на вулицях не залишалось ні душі, допоки не відчинились двері храмів, запрошуючи вірних на нічні та ранні богослужіння. Усі у затишку родинного вогнища споживали 12 пісних традиційних страв. Упродовж Святвечора, особливо між кожною з різдвяних страв, лунали колядки та віншування. Святкуючи Різдво Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, родини складали подя-

ку Всемогутньому Творцеві за всі блага, отримані впродовж минулого року.

По завершенні Святвечора, приблизно о дев'ятій годині, вулиці знову оживали, вірні прямували на різдвяні богослужіння, що відбувались у всіх храмах міста. І хоча більшість церков розпочинають свої служби у п'ятій-шостій годині ранку, великі храми та монаші обителі — опівночі. Головне різдвяне богослужіння у катедральному соборі св. Юра розпочалось об одинадцятій та закінчилось о четвертій годині ранку. У переповненому людь-

ми храмі лунав торжественно-мелодійний спів Великого повечір'я «З нами Бог», опісля розпочалась утренья, а за нею — Божественна Літургія. У п'ятигодинному богослужінні більшість вірних брала участь стоячи. І знову оживали вулиці міста, усюди

лунали радісні колядки, що їх співали львів'яни, повертаючи до своїх домів. Беручи до уваги, що в таку ранню пору ще не ходять трамваї та тролейбуси, а більшість населення не має власного транспорту, це справді був сповнений неземного миру різдвяний ранок.

Різдво в Україні є дійсно благословенним... яким має бути і яким було від початку.

Sister Theodosia, Administrator of St. Joseph's Home in Saskatoon and Spiritual Advisor for the UCWLC, Eparchy of Saskatoon, frequently travels to Ukraine to assist her Religious Community as well as some of the orphanages in the Lviv area.

*Крайова управа Ліги Українських Католицьких Жінок Канади
вітає Братство Українців Католиків
з нагоди 75-ліття*

і бажає успіхів в майбутній праці в нашій громаді

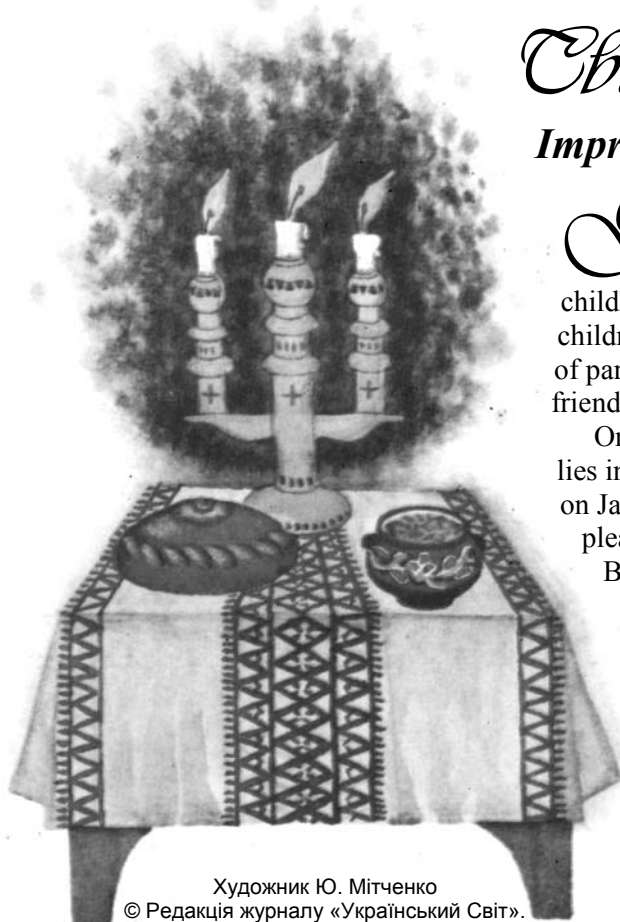
*The National Executive of the UCWLC
congratulates the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
on its 75th anniversary.*

Best wishes for further successful work in our community

Свята Вечера

Improvised, на скору руку

Художник Ю. Мітченко
© Редакція журналу «Український Світ».

Growing up in traditional Ukrainian Canadian households, both Roman and I were eager to carry the cultural and religious traditions instilled in us during our childhoods on to our married life and then, pass them on to our children. This seemed simple when we lived close to either set of parents, but having moved to London, UK, we tended to join friends to put together the twelve пістні страви.

One year, after spending the winter holidays with our families in Canada, my husband, young son and I returned to the UK on January 5th—sad to have left our families before Різдво, but pleased to have an invitation to join another family for Свят Вечір the following night. On the afternoon of the 6th however, my happy holiday spirit melted into tears as our intended hosts were called out of town to care for a relative who had suddenly fallen ill.

What to do?? Oh! What to do?? Panic, of course.

Three hours to prepare an entire Свята Вечера??? Even my Баба couldn't do that and not only does she usually have all the ingredients in her magic cupboards, but she can roll голубці with her eyes closed! IMPOSSIBLE! Not even worth making the effort! We're setting a horrible example for our son! I sat down and wept.

Roman looked at the blubbering mess his usually uber-organized wife had become, and took charge. Instructing me to set the table and decorate the miniature ficus tree, he disappeared into the blustery raining London winter, promising a complete Свята Вечера upon his return. I did as I had been instructed, and waited. And waited.

When Roman returned, I was ordered out of the kitchen and was told to bathe our son, and get both of us dressed in our вишиванки, ready for dinner.

I could not believe my eyes! Tears of self pity turned to tears of joy when we were invited to sing Бог Предвічний at the dinner table. My husband! My hero! had prepared twelve meatless dishes, perhaps not the usual, but incredibly amazing dishes on "short notice".

1

Кутя oatmeal, sprinkled with poppy seeds and honey

2

Колач a fresh baguette, tied in a knot

3

Закуски assorted pickled herring, canned oysters, and pickled vegetables

4

Борщ Manischewitz borscht with handfuls of Green Giant assorted vegetables

5

Вушка Italian mushroom-stuffed tortellini

6

Риба 3 grilled salmon steaks, with dill and lemon

7

Капуста German sauerkraut

8

Квасоля Mexican refried beans

9

Вареники Indian vegetable samosas

10

Голубці Greek stuffed vine leaves, from a can

11

Узвар Fruit cocktail cups

12

Пампушки sugared donut holes

Many things were reinforced for me on that magical Свят Вечір, but of them, two stand out in my mind. The first is the deeply ingrained love and respect for the traditions of our ancestors which we also choose to pass on to the next generation; and second is the fact that if you care enough, these traditions can be maintained, in some form or another, no matter where one finds oneself, and how little time one has.

Although we have not repeated the exact menu, that year's Свята Вечера was one of the very best we have ever had.

After leaving London, Larissa Talpash Zyla and her family celebrated and hosted numerous Святі Вечери in Kyiv, and are looking forward to their first US-based Свята this upcoming holiday season.

Наша Дорога

XXXVII – 4(27)/2007

Nasha Doroha

Квартальний журнал Ліги Українських
Католицьких Жінок Канади

Quarterly publication of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada

La Journal de la Ligue des Femmes
Catholiques Ukrainiennes du Canada

National Executive mailing address:

Luba Kowalchuk, President
15317 131 St NW, Edmonton, AB T6V 1B5
Phone: 780-478-7683
lembergm@shaw.ca

We welcome letters and contributions. Вітаємо
співучасть. Просимо пересилати дописи, листи
до редакції. Please send to:

РЕДАКТОР/EDITOR

ОКСАНА БАШУК ГЕПБУРН
OKSANA BASHUK HERBURN

1360 Ch. D'Aylmer Rd., Gatineau, QC J9H 7L3
Phone: 819-771-0723
oksanabh@sympatico.ca

ТЕХНІЧНА ОБРОБКА/TECHNICAL PRODUCTION

Igor Kodak • Igor Kodak
234 Cochon Crescent, Saskatoon, SK S7K 4T2
Phone: 306-934-7125 Fax: 306-242-5123
ikodak@sasktel.net

УКРАЇНОМОВНИЙ КОРЕКТОР/ UKRAINIAN LANGUAGE PROOFREADER

Люба Андріїва • Luba Andriyiv

МАРКЕТИНГ ТА АДМІНІСТРАЦІЯ/ MARKETING & ADMINISTRATION

Р. Нагнибіда • Rosemarie Nahnybida
20 Greystone Cres, Sherwood Park, AB T8A 3E4
Phone: 780-467-4710
uscjulian@telus.net

Петруся Дець • Patrice Detz
110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7
Phone: 306-543-1740 Fax: 306-924-5961
pndetz@sasktel.net

Висловлені погляди не конечно відповідають
Редакції. Матеріали не повертаються. Opinions of
authors are not necessarily those of the Editorial
Board. Material will not be returned.

People in photographs are identified left to right.

Copyright © UCWLC. All rights reserved.

PUBLICATIONS MAIL

AGREEMENT NO. 40007760

RETURN UNDELIVERABLE CANADIAN
ADDRESSES TO NASHA DOROHA
110 TORONTO ST REGINA SK S4R 1L7

ISBN 1-894022-75-0

Printed by PrintWest Communications
1150 8th Avenue, Regina, SK S4R 1C9
Phone: 306-525-2304 Fax: 306-757-2439

Верхня обкладинка/Front cover

Художник Ю. Мітченко

© Редакція журналу «Український Світ».

www.ucwlc.ca

Зміст ✧ Contents

11 Листи ✧ Letters 12 Briefly ✧ Коротко

Різдвяна частина ✧ Christmas Section

- 3 Від крайової голови ✧ From the National President
- 3 Очікування Господнього Приходу о. Янко Гербут
✧ Emmanuel, God with us Rev. Janko Herbut
- 5 Some of our Favourite Christmas Music
Very Rev. Richard Soo, Sister Ambrose P. Stachiw
- 6 Різдво в Україні Сестра Теодозія
- 9 Свята Вечера: Improvised, на скору руку Larissa Talpash Zyla

Спеціальні статті ✧ Special Features

- 13 Faith in Action Nadja Dusanowsky
- 15 XXII Congress of Ukrainian Canadians Shirley Lisowski
- 17 Особистості ✧ Profiles

Організаційні справи ✧ Organizational Items

- 18 Від моря до моря ✧ From sea to sea
New Faces at the Top of UCWLC Across Canada ✧ Three conventions

На кінець ✧ Closing Features

- 25 Весела абетка Богдана Процак
- 26 Shewchenko High 1953
- 28 Women's Health ✧ Здоров'я жінок
Допоможіть самі собі ✧ How to Talk About Abortion
- 30 З України ✧ From Ukraine
- 32 Культура і розвага ✧ Arts and Entertainment
Наталка, Запорожець і Тарас Бульба — останні з могікан
Василь Туркевич
- 35 A new theory on the origin of the Tryzub Ron Sorobey
- 36 Political Science and Cows
- 37 Perogy: the tried and true traditional method
- 38 Last word ✧ Останнє слово
- 39 Paris to Kyiv Marcia Ostashewski

Back Cover What Would She be Thinking Now? Gavin Murphy

Листи ... Letters

I spoke to you at the convention about the pictures in NASHA DOROHA. I really enjoy them, especially the two I framed. I'm

sending a photo of them. They are unique. The one with the cat, I gave to my daughter. She loves it.
Mary Szyпка, Edmonton

На самому початку хочу похвалити Вас і Ваші щирі зусилля, щоб зробити наш журнал цікавим і привабливим для обидвох частин Ваших читачок, “старих” і “нових” (хоч ці окреслення не так хронологічні, а радше психологічні!). З радістю слідкую, як вдається Вам це з кожним випуском — щораз краще.

Читаючи постійно НАШУ ДОРОГУ, бачу щораз виразніше, що може і я зможу Вам доставити деяких матеріалів, які можуть бути цікаві обидвом групам.

Посилаю матеріали пера молодого ченця, чину Братів Милосердя, Михайла Михайлинина, який саме повернувся після успішного завершення новіціату в матірньому домі Чина у Бельгії. Там познайомився з місцевою українською громадою. Брав участь у її житті. Повернувся “повний духа й сили” і в першу чергу відбув пішки по-

дячну прощу до Зарваниці. Тепер інтенсивно працює над розбудовою сиротинця для неповносправних дітей у Бережанах. (Див. ст. 30 – Ред.)

Друга справа, про існування знаменитої дитячої програми на “міжмережі” — “Весела абетка” у... Севастополі, “істинно руському городі”! (Ст. 25 — Ред.)

Леся Храплива-Щур, Лондон, ОН

НД дякує за матеріали, які радо використані, а організатори обох інституцій дякують п-ні Лесі Храпливі-Щур і др. Марії Фішер-Слиж за фінансову підтримку.

A great NASHA DOROHA, Fall 2007. We had the convention here in Winnipeg and I was able to distribute some copies of the magazine to my branch members immediately.

Loved the one liners—focusing on the positive. Some of us still don't get it; hopefully we will get better.

Pat Sirski, Winnipeg, MB

I am a member of the UCWLC branch at Ss Peter and Paul Ukrainian Catholic Church in Saskatoon. I have wanted to write for some time now to ND and tell you how very much I have enjoyed the journal during these last few years. I have a very difficult time deciphering—and understanding—the articles written in Ukrainian. I simply don't have enough background in a more professional level of language mastery, my vocabulary being limited to words of a farming and garden-growing variety. I especially enjoy the articles written in English, and the fact that they always appear to be either spiritually based or very much women-oriented. What a blessing!

I could do without the ‘obits’ since they mainly showcase women who are of greatest importance to those who are active in a particular eparchy. Have these guidelines been imposed based on decisions made at congresses? I have always felt closer to those hard-working, behind-the-scenes types, who spend so much time in the kitchen keeping our branch afloat, financially! In my mind, they are equal in His eyes to those who take on the also very burdensome executive roles. The write-ups tend to focus on the latter. I would hope that branches would either focus on submitting each and every member lost—or perhaps better—none!!

Iris Slipchuk, Saskatoon

**Did you buy a gift
subscription or two of
NASHA DOROHA
for your favourite people?
For their birthday
or anniversary?
Please see page 16.**

**Deadline for Spring
issue submissions**

• НАША ДОРОГА •
1.11.2008

**Річечень дописів на
весняний номер**

КОРОТКО

BRIEFLY

- **Пам'ятник Папі Івану Павлові II в місті Дрогобичі на Львівщині** 24 серпня в місті Дрогобичі Львівської області відкрито пам'ятник Папі Івану Павлові II. Під час відпустової Служби Божої у римо-католицькому храмі св. Варфоломія від імені Глави Конференції Римо-Католицького Єпископату України Митрополита Львівського кардинала Мар'яна Яворського пам'ятник посвятив владика Мар'ян Бучек. Подаровану з Польщі фігуру Великого Папи встановлено в центрі міста Дрогобича біля зведеного у XIV столітті храму св. Варфоломія. Це вже сьомий пам'ятник Папі Івану Павлові II на теренах України. У Києві, у Львові, Летичеві, Кам'янці-Подільському, Самборі та у Більшівцях.
- The U.S. Senate easily passed a bill making it a crime to transport a pregnant minor across state lines for an abortion to evade parental notification rules in her home state. The bill, approved 65-34, must be reconciled with the version passed by the U.S. House of Representatives before it goes to President George W. Bush, who strongly supports it. Fourteen Democrats

joined 51 Republicans in backing it. Four Republicans joined 29 Democrats and one Independent in voting against it. — *Reuters*

- Recently, President Viktor Yushchenko called on the international community to condemn crimes committed by the Stalin regime including the 1932-1933 famine in Ukraine, the Reign of Terror, and the acts against the Ukrainian Insurgent Army. In response, Russia's Ambassador to Ukraine Victor Chernomyrdin criticized attempts "to romanticize" the UPA, by Ukraine's government to which the Ukrainian Foreign Ministry replied that it is up to Ukraine to speak about its history in its own terms and not the prerogative of a foreign power. *(This may be the first time that Ukraine's government has rebuked Ambassador Chernomyrdin after years of undiplomatic behaviour in Ukraine. Well done! — Ed.)*
- У Бразилії розпочався перший етап канонізаційного процесу беатифікації Сестри Амбросії Сабатович, Службниці Непорочної Диви Марії. Це вже друга українська Сестра службниця у Бразилії, думка про святість якої поширена не тільки серед українських поселенців, але і серед місцевого населення, та для якої відкрито канонічний процес зарахування до лику святих. Першою з них є Сестра Анатолія

Боднар, беатифікаційний процес якої розпочато 1993 року.

- At the end of the first world war, Ukraine was partitioned among Czechoslovakia, Poland, Romania, and Russia. To a greater or lesser degree, each foreign government tried to assimilate Ukrainians. The Romanian government officially designated Ukrainians in Bukovina as "Romanians who have lost their mother tongue." "Malopolska" became the official name of eastern Galicia.

- As of now there is no definitive, scholarly English-language publication that has adequately described and defined the unique underground phenomenon known as the Ukrainians Povstanska Armia. How is it possible that an armed force, larger and more effective than the celebrated French underground, or the Chetniks of "Draza" Mikhailovic, or Tito's partisans, or Kovpak's Soviet guerrillas, or any other anti-Nazi resistance group has been almost totally ignored by Western academics?
- I ask you: Why is it that Metropolitan Sheptytsky's successful efforts to save hundreds of Jews and his historic sermon condemning their wanton slaughter is overshadowed by his initial, short-lived welcome of the German army into Ukraine?

— *Myron B. Kuropas, The Ukrainian Weekly*

On the occasion of the 65th anniversary of the Ukrainian Insurgent Army (UPA)

Many of our readers are the children and grandchildren of UPA members and supporters. In Ukraine UPA is fighting for its recognition as a national anti-Nazi and anti-Communist force. Those of you interested in learning more about this heroic yet undervalued period of World War II may log onto

<http://www.youtube.com/watch?v=y3iFqeNaklw>

to watch how today's young Ukrainians view that era as interpreted by a very popular rock group Tertak.

Faith ^{IN} ACTION

By Nadja Dusanowsky

In the last issue of *NASHA DOROHA*, I presented three most pressing problems—the Erosion of the Family, Mass Media and the Internet and Secularization—facing our world, as well as the virtues and/or gifts that UCWLC members need to foster and develop in order to work effectively for the common good and witness the Gospel of Jesus Christ.

These matters, discussed by the delegates in roundtables, brought forth the following concrete actions which UCWLC members can take to address these challenges:

The erosion of the family can be addressed on three levels:

❶ Government—lobby elected officials to preserve legislation that protect the traditional definition of family; host all candidates meetings to hold potential MPs and MPPs to task on issues that we feel are a priority; present concrete evidence of how we feel, what we want and what we strongly believe in; encourage legislation and policies that support and facilitate families, married couples and their children that will enhance family values i.e. tax laws, at home day care, tax credits; advocate for prayer in our schools and call upon our politicians to take action.

❷ Parents and grandparents—in our own families, parishes and community—need to become actively involved in promoting Christian values by example and actions; take time with children, grandchildren, family members and friends to discuss our faith; say prayer as a family.

❸ As members of the UCWLC—sponsor parish Sunday schools and catechism classes; involve parents in Sunday school programs; start Catholic education programs within parishes for whole families including children and youth. “Bring children into our parish hall” by sponsoring workshops such as paska baking, pysanka writing and movie nights, “...get our children off the streets”; teach our culture and traditions as they reflect the spiritual aspects of our faith; “togetherness” as a parish family by sponsoring coffee hour; welcome new families by having a hospitality chairperson (referentka); monthly meetings to teach about our Church, its beliefs, its values, traditions etc; encourage clergy to address problems of daily living in their sermons; become active in our Parish Church Councils and Parish Committees.

On all levels—speak out regarding sexual immorality, common-law relations and living together before marriage. Reiterate our moral stand by publishing and distributing newsletters, bulletins etc. as well as addressing the media. **Become Vocal!**

Mass media and the internet require diligence:

Talk to children, grandchildren, family members, friends and people about issues raised by the media relating to prayer, faith, definition of marriage, abortion etc.; organize letter writing campaigns, petitions, e-mails to media networks and their advertisers to protest demeaning and offensive content; threaten to boycott prod-

ucts or services offered by advertisers who support these offensive programs; hold politicians accountable by publicizing the names of those who refuse to protect the interest of women and children exposed to these types of demeaning and offensive entertainment; establish a network of people within the Branch, Eparchial and National levels who will immediately react to issues that come up—to react immediately means that everyone should be on call; react in writing personal letters in your own words—most effective.

Secularization:

Advocate the return of prayer back to schools; attend and encourage spiritual retreats or days of spiritual reflection; organize collective prayer—establish a time when everyone (family members, parishioners, UCWLC members) will pray at the same time and for the same intention; establish Catholic education programs within your parish; do not be afraid to act out your faith in public i.e. to say grace in a restaurant, to make the sign of the cross on an airplane; ask radio stations to play religious Christmas songs; encourage libraries to widen their collection of literature on faith and spirituality; encourage and lobby our governments to refrain from the passage of laws and policies that impose secularization on our lives.

There was consensus: the focus of our organization needs to change—return to the aims of our organization, focus on its aims and goals. Over the years members have been very busy fundraising, at times forgetting the aims and goals of the UCWLC. Now we must find a balance and find time and focus on our spirituality.

The roundtable **ACTION** list

- ✓ Show by example
- ✓ Advocate prayer in schools
- ✓ Support Catholics schools
- ✓ Find time for prayer in our daily lives
- ✓ Pray as a family
- ✓ Pray while walking, driving, at meals, in time of need, and in thanksgiving
- ✓ Organize retreats, days of reflection, Communion breakfasts, movie nights, workshops to promote parish unity and spiritual development
- ✓ Know your faith by continuing to study and develop your knowledge by reading religious books
- ✓ Talk about your faith to your spouse, children, grandchildren and friends
- ✓ Have the courage to witness your faith
- ✓ Recognize the gifts others have and be understanding
- ✓ Do unto others as you would want others to do unto you

Фонд НАШОЇ ДОРОГИ

NASHA DOROGHA Fund

Sister Servants of Mary Immaculate, Provincial Office, Toronto, ON.....	\$200.00
Phyllis Kalynchuk, Sherwood Park, AB.....	50.00
Margaret Ratushny, Kamsack, SK.....	35.00
Zenovia Chorney, Toronto, ON.....	25.00

UCWLC Branches

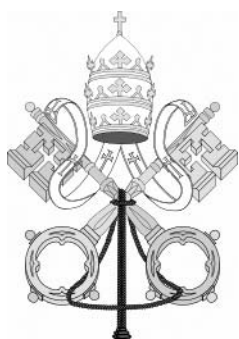
St. Basil's, Regina, SK.....	\$125.00
St. Mary's Branch, Sudbury, ON.....	100.00
All Saints, North Battleford, SK.....	90.00
St. Demetrius Branch, Etobicoke, ON.....	75.00
St. Mary's Branch, Yorkton, SK.....	55.00
St. Basil's Branch, Regina, SK.....	50.00
St. Demetrius, Etobicoke, ON.....	50.00
Sts. Peter & Paul Branch, Canora, SK.....	50.00
St. Josaphat's, Vernon, BC.....	30.00
St. Mary's, Vancouver, BC.....	30.00

Vera Buczynsky Ukr. Studies Scholarship Fund

Sophie Gornicka, Montreal, QC.....	\$20.00
------------------------------------	---------

Щира подяка усім.

Thank you to all donors.

Encyclical letter

November 30, 2007 Pope Benedict XVI released an encyclical letter called "Saved By Hope." In its 76 pages, the Holy Father makes the case for hope rather than reason as a way to salvation and a better world. Here are some quotes from the document. It may be read in its entirety at www.vatican.va.

- ... In hope we were saved, says Saint Paul to the Romans. According to the Christian faith, "redemption"—salvation—is not simply a given. Redemption is offered to us in the sense that we have been given hope, trustworthy hope, by virtue of which we can face our present; the present, even if it is arduous, can be lived and accepted if it leads towards a goal, if we can be sure of this goal, and if this goal is great enough to justify the effort of the journey.
- A world without God is a world without hope. Only God can create justice and faith gives us the certainty that he does so.
- As Christians we should never limit ourselves to asking: how can I save myself? We should also ask: what can I do in order that others may be saved and that for them too the star of hope may rise?
- ... our contemporary age has developed the hope of creating a perfect world that, thanks to scientific knowledge and to scientifically-based politics, seemed to be achievable. In the course of time, however, it has become clear that this hope is constantly receding. Above all it has become apparent that this may be a hope for a future generation, but not for me.

XXII Congress of Ukrainian Canadians

October 19 to 21, 2007

By Shirley Lisowski, HLM

244 voting delegates participated in the "Connecting Our Community" Congress which garnered a large participation as for the first time in fifteen years two candidates vied for its presidency. Incumbent President Orysia Sushko was contesting the Presidency against Paul Grod, Vice President of the UCC. Ultimately Paul Grod, Toronto lawyer and businessperson and UCC member for nine years was elected for a three-year term.

The new President promises to build a strong financial base, based on his business experience, and provide a unified voice to our government by building ties to politicians in Ottawa. He stressed his desire to work on inclusions with Ukrainian arts and cultural organizations, and youth.

Much Congress discussion dealt with the Constitution leading to a major change, approved by a 2/3 majority, that the election of the officers of the UCC Board—vice presidents, secretary, treasurer and auditors—in addition to the president, be done at the Congress.

Some 26 Resolutions will form the basis for UCC's work. Major ones include:

■ **Youth:** an expansion of the Parliamentary internship program for students from Canada and Ukraine to participate in various government departments, agencies

The new Board of Directors of the Ukrainian Canadian Congress met on 21 October 2007 in Winnipeg.

1st row Helen Holowka, Shirley Lisowski, Chrystyna Bidiak, Paul Grod, Dr. Daria Darewych, Daria Luciw, Sonja Bejzyk **2nd row** Lesia Szwaluk, Ostap Skrypyk, Eugene Cherwick, Michael Szepetyk, Petro Mycak, Victor Deneka, Dr. Denis Hlynka, Anatoliy Ciacka **3rd row** Jars Balan, Robert Harasym, Dr. Orest Cap, Demyan Hyworon, Eugen Duvalko

and social welfare organizations, ■ **Culture:** creation of a permanent body to facilitate consultation, serve as a clearing house for information, and promote exposure of Ukrainian Canadian artists, ■ **Holodomor Committee:** a national strategy to commemorating the 75th anniversary of one of the world's most heinous genocides.

The UCC welcomed back the Ukrainian Canadian Students Union (SUSK) at a very well attended Round Table session. The guest appearance of Danny Schur, Director, with short clips from his musical, *Strike!*, prepared for presentation in Hollywood, was a hit.

The session of the Ukrainian National Women's Council was unable to form a new Executive and a vote was taken to disband the organization. Two existing Branches, Winnipeg and Toronto, will function independently.

The UCWLC had seven registered delegates, out of a possible 25,

the lowest number in the last nine years. As an organization which represents women and Catholic issues we need a voice in UCC. At present Shirley Lisowski, at the invitation of the National Executive, continues to represent the UCWLC on the Board of Directors. Will we be able to provide candidates for any of the Board positions for election at the next Congress? Will we be sending out more delegates—at least one from each Eparchy?

The UCC Triennial Congress is the one place we learn firsthand about what is happening in the Ukrainian communities in Canada, relationships with governments, and organizations in Ukraine. UCC provides a forum to ask questions and propose resolutions that affect our organization and community. Very few women's groups or Catholic organizations are represented on the Board. If we wish our voice heard, we need to stay involved.

**NEW RATES!
HOBI PATH!**

НАША ДОРОГА ✧ NASHA DOROHA – Subscription Form

1 year/рік \$20 2 years/роки \$40 3 years/роки \$50 (or equivalent in international funds plus \$10 postage)

Ось мій список. Here's my list. I understand each friend will receive a card announcing the gift subscription.
I've enclosed \$ _____ for _____ gifts at \$20 each (\$25 US for USA and overseas).

MY NAME

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #1

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #2

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

**Mail cheques payable to
Publishing, NASHA DOROHA
110 Toronto Street
Regina, SK S4R 1L7**

TWO cups of coffee
and muffins with your
daughter pay for a half-year's
subscription.
SHE'S WORTH
BOTH!

Reflections on the UCC Congress

By Geraldine Korban

I was a first time participant at the Congress in Winnipeg October 19-21, 2007. My awareness of UCC prior to this was quite superficial, mostly related to activities of the local Branch. Now, I have first hand exposure to the scope of the UCC work on a national and international levels. It was an amazing learning experience.

I was impressed with the number of Ukrainian organizations working under the UCC umbrella and the respect each has there, regardless of size. The positive interaction with governments in Canada and Ukraine was very evident and I am aware that this does not come easily. Much hard work over many years went into forging and maintaining these relationships.

I learned about the Taras Shevchenko Foundation and how it was established in 1963. Today it is managed in a progressive and accountable manner with wonderful support for worthy projects. I was moved to tears by the film clip of the play *Strike!*, one such project.

The current administration of UCC is forward thinking and progressive emphasizing the inclu-

sion and input from its local branches and in developing a stronger presence in Ottawa.

The business meetings were well run and on time. There was less efficiency, however, with the resolutions. They were developed as an outcome of the work sessions resulting in 50 resolutions. A committee worked late into the night to pare them down. Thirty resolutions were brought to the floor. One question: how well thought out and researched can they be? Dealing with them at the meeting was overwhelming, tedious and rushed. I feel concern for the newly elected President Paul Grod and the various UCC Directors who are charged with acting on the resolutions which,

Paul Grod

in some cases, may have been approved on emotionalism rather than feasibility.

The banquet was excellent, and while the speeches and presentations were very, very long, the entertainment following was so wonderful it made the wait worthwhile.

I feel enriched in knowledge and awareness of the needs and circumstances of Ukrainian people everywhere as a result of participating in this Congress and applaud the work the UCC continues to do on their behalf.

*Geraldine Koban is the UCWLC
Eparchial President, Eparchy of
Saskatoon. For further information
on UCC please visit its website
at www.ucc.ca*

ОСОБИСТОСТІ PROFILES

Canada green party's Sharon Labchuk

By Helen Pretulak

A prominent environmental activist, and more recently leader of a political party, Sharon Labchuk never planned a life in the public eye. As a teenager she dreamt about living closer to Nature in the wilds of northern British Columbia, but when it became clear to her that the planet was in trouble, she felt compelled to do something about it.

With two small children in tow Sharon moved to Prince Edward Island, her mother's home, in the late 1980s to settle in what she thought would be a safe place to raise children. At that time, however, new government policy encouraged a massive increase in potato production. Forests were clear-cut and chemical pesticide and fertilizer use skyrocketed. Sharon co-founded an environmental group and began working to raise awareness and promote change.

Over the years her work was profiled in films, like the National Film Board documentary "Something in the Air", and in books, like *Secret Ingredients: The brave new world of industrial farming* by Stuart Laidlaw. A widely circulated portrait of Sharon, seated in a barren potato field and naked but for a gas mask and long flowing hair draping her body, was included in *Womankind: Faces of change around the world*, a book about women activists.

Director of Organizing Sharon Labchuk (left) with Green Party National Leader Elizabeth May

In 2004, recognizing the environment had become a top political issue and that Canadians seemed ready for a new political party, Sharon became a candidate for the Green Party of Canada. She received the highest percentage of votes of any Green Party candidate east of Montreal and went on to co-chair the party's shadow cabinet and serve as environment critic.

She and daughter Camille both ran in the 2006 federal election. Also in 2006, Sharon was campaign manager for Elizabeth May's successful leadership bid for the Green Party and subsequent unprecedented second place finish in the London North Centre by-election.

Sharon is now employed as the party's Director of Organizing and she volunteers as the agriculture critic. As Director of Organizing for a growing party, she's

responsible for increasing the number of riding associations across the country and improving their capacity for fundraising, membership development and community outreach. Her team of provincial organizers ensures quality candidates are in place and supported with materials and campaign schools.

Responding to the threat of a PEI election in early 2007, Sharon quickly organized the new Green Party of PEI, became its first leader, and took the party to a third place finish on a platform promoting organic agriculture and uncontaminated air and drinking water.

Immersed in her Ukrainian heritage, Sharon is studying the language in preparation for her next trip to Ukraine. Her first trip in 2001 was the culmination of a search for her father's cousins, thought to be long lost. Her grandparents came from a village near Halych and settled in Fisher Branch, Manitoba in 1930.

While the Ukrainian population of PEI is small, an active Ukrainian Canadian club hosts a popular Ukrainian Christmas dinner. Sharon is the unofficial pyrohy and medivnyk maker for the group.

Living in a secluded forest in a solar home she built mostly herself, surrounded by vegetable and fruit gardens, Sharon has managed to find a balance in her life between the outspoken activist and politician she became by necessity, and the back-to-the-land lifestyle she chooses.

Helen Pretulak lives in Prince Edward Island where she is writing a book about the Chornobyl disaster.

NEW Faces at the Top of UCWLC Across Canada

National Executive President

Luba Kowalchyk, elected President of the UCWLC at its XXII Congress in July, was born in 1954 in Boznia Herzegovina, former Yugoslavia;

a fourth generation Ukrainian. She holds a business degree with a major in management administration and speaks several languages.

Proving leadership skills in the League as a two-term President of St. Vladimir Branch, and a two-term President of the Ukrainian Catholic Council for Edmonton (Centralia), she also volunteered as treasurer for the Eparchial Camp Oselia. She's the professional manager of Meest Alberta Ltd.

Founder and manager of the Bridge of Hope, a charity dedicated to the sponsorship of needy children, she says, "I am pleased that people of goodwill have contributed to help some 4,500 Ukrainian orphans. Can we do better? Of course. I would like to see the UCWLC's engagement grow in this area. After all, 'family' is one of our goals. Ukrainian children are our extended family."

National Spiritual Adviser

Father Janko Herbut was born in 1966 in Ruski Krstur, in former Yugoslavia. He completed high school in the

Ukrainian Minor Seminary in Rome and returned some years later to teach catechism after undertaking studies in philosophy and theology in Zagreb, Croatia.

He and wife **Ana** immigrated to Canada in 1993. They learned the language and he took courses towards the diaconate. He was ordained to the priesthood by the then **Bishop Lawrence Huculak** in Smokey Lake, Alberta. Currently he services seven parishes, four of which have UCWLC—Redwater, Smokey Lake, Radway and Waskaeneau.

He was asked by the New President **Luba Kowalchyk** to join her executive. **Bishop David Motiuk** concurred with the request appointing the young priest to care for the spiritual needs of some five thousand UCWLC members throughout Canada.

Eparchial President of New Westminster, BC

Lil Saranchuk's new role as president of the UCWLC New Westminster Eparchial Council and marriage to

Ray Saranchuk, president of the New Westminster Parish Council, means there's very few spare moments in their household.

"There aren't any free weekends," she said. "If it isn't a meeting, it's something."

And she wouldn't have it any other way.

Mrs. Saranchuk was ready to step up to replace Past-President Mary Belay after working with her as eparchial vice-president for the past six years. And she served for four terms totalling eight years as UCWLC New Westminster branch president.

Mrs. Saranchuk, mother of two grown boys and new mother-in-law to two daughters-in-law who is about to become, God willing, a grandmother for the first time in January, also works outside the home as an office administrator.

She would like the UCWLC eparchial council to focus on more spiritual projects and attract new members, especially younger women.

But she also realizes that members will have to spend effort raising money.

Rosemarie Nahnybida: NASHA DOROHA Coordinator for the new National Executive

- Teacher for over 35 years
- Involved with UCWLC for almost 20 years both at the branch and eparchial level
- **NASHA DOROHA** Representative for Edmonton Eparchy since 1997 (and Press Reporter for the last 4 years)
- Married, mother of 3, baba to 4

- Amazed by the faith, talent, accomplishments, and contributions of UCWLC members and of the Ukrainian community at large
- Passionate that as UCWLC members we are very fortunate to have **NASHA DOROHA** as our organization's voice of the past, present, and future

"We need to build the funds to be able to focus on new and better things," she said. "With our new Bishop, **Most Rev. Ken Nowakowski**, we have a new beginning."

Mrs. Saranchuk, who likes to write pysanky and do cross-stitch, knows she'll need the help of all the ladies.

"You can't do it alone," she said. "You've got to have people behind you, as I do with the wonderful ladies on the executive, and everyone has to do their part."

"And I have faith in our Patroness Mother to guide us."

Nasha Doroha Representative

The new **NASHA DOROHA** representative for the New Westminster Eparchy is **Susan Lazaruk** of St. Mary's

parish in Vancouver, who replaces outgoing **Sophia Trylowsky**.

Miss Lazaruk, who works as a reporter for a daily newspaper, is looking forward to contributing articles and using her God-given writing talents to help B.C. members tell their stories.

"If someone has an interesting story to tell, I'd be more than happy to be her 'ghostwriter,'" she said. "The wealth of interesting stories in our UCWLC is immense, even though the ladies might not realize it, and I would like to be able to help bring them to a larger audience."

Miss Lazaruk also serves as the Cultural Committee chair for the UCWLC Eparchial, the Education Committee chair for St. Mary's and helps **Sr. Ruth** teach catechism at the New Westminster Cathedral. She holds pysanky workshops every Lent and has taken up writing icons.

Eparchial President of Edmonton, AB

Barb Hlus was born and raised in Edmonton, where she met and married her husband **Brian** and is the proud mother of

Namisha, Jonathan and Tetiana. After a successful 16-year career, Barb chose to stay home to raise her family believing that "the Family is a holy place where life is God's gift". She is a dedicated volunteer in the community, respected for contributions to the advocacy and promotion of Ukrainian education, culture, religion and Ukrainian youth.

Barb's vision for the Eparchy of Edmonton is: "a continued focus on revisiting our aims and programs in preparation for Branches and Eparchial Executive to answer the call to act on the accepted resolutions of the 22nd National Congress and the 33rd Eparchial Convention. Focusing on aims and the mission of the UCWLC will make us better positioned to share with others the beauty of our rite, Divine Liturgy, Ukrainian traditions, our faith—God's words for life."

Nasha Doroha Representative

Helen Sirman says, "Being an Eparchial ND Rep. gives me an opportunity to work with interesting and committed team

members of this magazine and Branch contributors. I believe that it is important to celebrate our UCWLC successes, events, knowledge, community, parish

and organizational work. The best way to do that is to showcase information and ideas in **NASHA DOROHA** where we can learn from each other. Working together will make us strong."

Eparchial President of Saskatoon, SK

Geraldine Koban has been elected to a second term as President of the Saskatoon Eparchy.

Nasha Doroha Representative

Dorothy Lazurko has been elected for a second term as **NASHA DOROHA** representative.

Archeparchial President of Winnipeg, MB

Olesia Kalinowich was elected as President of the Winnipeg Archeparchy Ukrainian Catholic

Women's League of Canada at the 33rd Convention held in Winnipeg on October 26 and 27, 2007. She is a member of the Ukrainian Catholic Church of the Resurrection Branch in Dauphin, Manitoba. She joined the League in 1973 and has held the following positions with the Dauphin Branch: two years Recording Secretary; two years Treasurer; four years Vice-President and eight years as President. The last four years she was 1st Vice-President for the Winnipeg Archeparchy. She has been and continues to be an active member of the UCWLC.

Nasha Doroha Representative

Stephanie Bilyj has been elected for a second term as the **NASHA DOROHA** representative.

Eparchial President of Toronto, ON

Марта Уляна Дубляниця Хомин нар. в Перемишлі, пережила скитальщину в Австрії та Німеччині, з родиною жила в Англії від 1947 до 1953 року, відтак переїхала до Канади; абітурієнтка Довочої Академії Сестер Служебниць в Анкастер; виховниця-управителька Українських Садочків в Торонті та Міссіссага; виконувала різні обов'язки на усіх щаблях орга-

нізаційного життя ЛУКЖК, особливу увагу присвячує діяльності Духовного Розвитку в особистому, родинному, парохіальному, епархіальному, громадському житті. Нагороджена Папською Золотою Медаллю "Про Еклезію et Понтіфіче". Дружина **бл. п. Юрія-Миро-слава Хомина**, мама чотирьох дітей, бабуса восьми внуків.

Marta Chomyn, newly elected president of Toronto Eparchy UCWLC Executive with daughter **Annychka Chomyn-Wasylyk**-newly elected **Nasha Doroha** representative and granddaughter **Aleksandra Wasylyk**.

Зацікавлення—релігійна тематика, музика, журналістика, збірки герданів. Улюблений вислів: "Боже, поможи й благо-слову". На XXVI З'їзді ЛУКЖК Торонтонської Епархії вибрана головою Епархіальної Управи.

Nasha Doroha Representative

Annychka Daria Chomyn-Wasylyk born in Toronto, graduate of St. Josaphat Ukr. Cath. School, Yuriy Lypa Ukr. School, Michael Power Cath. High School, by profession Loans Officer, former "Vesnivka Choir" member, presently church choir member together with her husband **Roman**, mother of two daughters, Vice-President on parent's committee at Holy Dormition Ukr. Cath. Nursery School in Mississauga. Interests: Parenting and music.

Edmonton Eparchy

33RD CONVENTION, EDMONTON EPARCHY "LIVING THE BEATITUDES"

was held October 12-14. Fifteen Branches, 64 delegates and 44 guests attended the official opening comprising of religious services and UCWLC ceremonies. Convention highlights included:

- Inspiring theme *Meditation on Bread* and its significance in our lives with **Susan Bawol**, and **Barbara Riley**, Spiritual Committee
- *Celebrating 55 years of the UCWLC Museum*

with Chair **Nadia Cyncar's** presentation and display

- *Best Ever Apple Pie* contest organized by Cultural committee's **Elsie Kawulich**, **Evelyn Cook** and **Olenka Stadnyk**. Delectable samples enjoyed by everyone at coffee
- *UCWLC Flag and its symbols* presented by **Lillian Panylyk**;

The Role of the Organizational Committee presented by

- Stephanie Soltykewych**; *Be-atitude Attitude*, a reflection on leadership by **Cheryl Semeniuk**
- Enjoyable icebreaker on *listening* facilitated by **Barbara Riley**, Spiritual Committee
- Soul searching presentation by keynote speaker, **Rev. Mark**

33rd Edmonton Eparchial Convention

Zazula, OSBM, *Living the Beatitudes in our Organizations and The Church – an Alternative to the Kingdom of the World* with an animated workshop

- Presentation of Resolution adopted at the National Congress: *Revitalize and Strengthen our Organizational Base: the Branches* with **Maria Pastuszenko**, Constitution Chair
- *Honouring the Unsung Heroes*: UCWLC Branch & Eparchial Secretaries were presented with awards in recognition of their work **Shirley Rudnitski's** Nominating Committee report was accepted with **Barb Hlus** elected as President.

Helen Sirman

Saskatoon Eparchy

32ND SASKATOON EPARCHIAL CONVENTION "OPEN WIDE THE DOORS"

opened in Yorkton, October 12-13 with seventy-one delegates from thirteen branches attending *Moleben* and *Panakhida* for deceased members. The co-convenors were **Joyce Kniaz** and

32nd Saskatoon Eparchial Convention.
National President Luba Kowalchyk, His Excellency Bishop Michael Wiwchar CSSR, Eparchial President Geraldine Koban.

Elizabeth Zahayko, Yorkton. Guests included National President **Luba Kowalchyk**, Bishop **Michael Wiwchar**, CSSR, clergy and religious sisters. The Brotherhood hosted a reception and lunch with the participation of the UCY. Guest speaker **Rev. Dr. Jan Bigland-Pritchard**, Saskatoon Prairie Centre for Ecumenism set the tone with *Ecumenism*. **Rev. James Pedwell** from the Yorkton Sunrise Health Region spoke on *Pastoral Care – Bereavement Support*.

The resolutions approved membership fee increase to \$20 effective January 1—\$2.00 remaining at the branch level—but defeated a 3-year executive term requiring a 2009 convention.

Geraldine Koban continues as Eparchial President.

A *Moleben* to the Venerable Nun Martyrs Olympia and Laurentia, followed by the joint

UCBC and UCY banquet with emcee **Yvonne Chorney**, ended the event. The Musée Ukraina Museum Fund-raising Committee received a donation to launch its campaign to construct a new museum in Saskatoon for the many Ukrainian artifacts.

Elizabeth Zahayko,
Co-convenor

Winnipeg Archeparchy

WINNIPEG ARCHEPARCHY'S 33RD CONVENTION "OUR CHURCH – OUR GIFT"

October 26-27, with 75 delegates from 22 branches, was held as part of the Ukrainian Catholic Council Convention totalling 138. **Most Rev. Metropolitan Lawrence**, OSBM was the keynote speaker.

Olesia Kalinowich opened the first session with prayers and flags ceremony after which Spiritual Advisor **Father Richard Soo's** insightful workshop *At the Home of Martha and Mary and The Great Commission* was followed by **Luba Maksymovych** from Lviv. Invited by the Faculty of Social Work, University of Manitoba, after attending Interna-

tional Prevention of Trafficking conferences in Washington, Italy and elsewhere, the Director and Co-founder of *Women's Perspectives* informed about positive changes to-

32nd Saskatoon Eparchial Convention delegates and guests

33rd Winnipeg Archeparchial Convention

Metropolitan Lawrence speaks at Winnipeg's Convention

"You take time from your daily lives to come together for prayer and discussion to seek the will of God for both your organization as well as for the Ukrainian Catholic Church in general. During these gatherings, we hear of the many needs of our church and organization. At times there seem to be so many difficulties that it becomes discouraging for us; we may even question: is it worthwhile to continue or should we just give up and walk away. Our constant prayer to the Lord should be for the guidance and wisdom of the Holy Spirit. Everyday we should turn to the Lord and ask him to show us in some way what projects we should undertake... what are the real important issues in our life.

"We need to know how to listen and understand what the Lord is telling us and we need to listen and understand how the Lord speaks to us through others such as the other participants in the Convention. It is my prayer that during the convention you will not become discouraged or angry but rather you will be filled with renewed hope in your heart for yourself, for your organization and the Ukrainian Catholic Church.

"May Christ the good Shepard guide you through the prayers of the Holy Mother of God, Blessed Nykita Budka and all the saints."

ward human trafficking, women's unemployment, illegal work migration, gender discrimination and women's business development. The Centre offers psychological and human rights protection and run eight shelters.

Humble Leadership with guest speaker **Dianna Robson**, Roman Catholic Archdiocese of Winnipeg, underscored the need to lead from faith rather than fear; hope and optimism rather than cynicism, and from love rather than selfishness. Think and listen; listen to learn, for differences and connections; and listen reflectively. We must earn the right to lead.

The Resolutions passed at the UCWLC's National Congress were discussed and agreed that national scholarships, Winnipeg's Immaculate Heart of Mary Scholarship, and other Ukrainian charities would be supported.

President **Olesia Kalinowich**, VP **Sonya Wawryk**, Rec. Secretary **Florence Gingera**, Treasurer **Sophie Manulak**, Constitution **Jean Sherman**, HLM were elected.

Stephanie Bilyj

Торонтонська Епархія

XXVI ЕПАРХІАЛЬНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖК ТОРОНТОНСЬКОЇ ЕПАРХІЇ 19-20 ЖОВТНЯ 2007 Р., АННІСТЕР

Новообрана Епархіяльна Управа ЛУКЖК Торонтонської Епархії

Голова ..... **Марта Хомин**
 Колишня голова ..... **Оля Караїм**
 Духовний дорадник.. **о. Петро Двірник**
 1-ша заступниця ..... **Дзвінка Габа**
 2-га заст. та архіви..... **Оля Далімор**
 3-тя заст. та особливі проекти ..... **Христя Татарська**
 Протоколярний секретар ..... **Христя Базилевич**
 Кореспонденційний секретар укр. .... **Ірена Паттен**
 Англ. Секр. .... **Мирися Щепанська**
 Касир ..... **Марія Стівентон**
 Голова статutowого Комітету ..... **добр. Маруся Барщик**

Референтки Комітетів

Духовного розвитку.....**Маруся Семків**
 Суспільного розвитку.....**добр. Таня Чолій**
 Реколекцій..... **Катруся Корчинська**
 Відпусту і архівів... **Надя Дусановська**
 Культурно-освітнього ..... **Ірена Вжесневська**
 Харитативного ..... **Божена Іванусів**
 Організаційного..... **Стефа Шимко**
 Видання ЛУКЖК..... **Анничка Василик**
 Вебсайт, Медії ..... **Стефа Нижник**
 Телефонного зв'язку ..... **Уляна Смеречинська**
 Інвентар ..... **Марія Оля Сабат**
 Контрольна Комісія..... **Зеня Семанів**
 Оля Коваль
 Ларисса Тепла
 Зв'язкова з Округою Монреалю ..... **Богданна Гаврилюк**

Smile ✧ Усміхнися

— Мамо, — питає в матері донька, — чому ти маєш так багато сивого волосся?
 — Це тому, дитино, — відказує мати, — що ти так багато мені клопоту робила.
 — Ой, мамцю, — вигукує донька, — то ти мусила бабці дуже багато клопоту наробити, коли вона така біла, як сніг!

ПОСОЛ УКРАЇНИ НА ГОСТИНІ В ЛУКЖК

День ЛУКЖК в Оттаві відбувся 3 червня 2007 року в Соборі Святого Івана Хрестителя.

Після урочистої відправи відбулося прийняття запрошених членів ЛУКЖК та представників з посольства України в Канаді: серед них — посол **Ігор Іванович Осташ** та його дружина, доктор **Марина Гримич**, яка мала промову про працю етнографа, якою вона займається. Під час прийняття редактор журналу **НАША ДОРОГА** — пані Оксана Башук Гепбурн — подарувала доктору Марині Гримич журналу **НАША ДОРОГА**, щоб вона мала можливість познайомитись з життям, культурним розвитком, традиціями та захопленням українських жінок в Канаді.

His Excellency Ambassador for Ukraine, Ihor Ostash; Oksana Bashuk Hepburn, Editor Nasha Doroha; Dr. Marina Hrymych, guest speaker and wife of the Ambassador; and Rosaleen Fedak, President Ottawa Branch.

Усі присутні були захоплені зустріччю із гостями посольства. Членкині мали нагоду поспілкуватись про загальну справу і обдумати плани на майбутнє.

Оттавський відділ заприно-
мерував Посольству України в
Канаді **НАШУ ДОРОГУ**.

М. Лисенко

Donations in memory of the late *Mazy Doliszny, FRLM*, Past President of the UCWLC National Executive who passed away in July 2007 in St. Catharines, ON dedicated to the

Vera Buczynsky Scholarship Fund

St. Catharines, ON: Bohdan Doliszny • Greg & Julie Doliszny • Walter & Jean Luciw • Jacob & Katherine Hildebrand • Anne & Michael Nazar • Tom & Jane Quinlan • Nellie Pasemko • Mr. & Mrs. Pidzamecky • Orest & Luba Samitz • Jaroslaw Tkaczyk • Carol & Gerard Van Zanter • Wilma Scott & Stuart Ellis • Ken & Joanne Atkinson • Ursula Romaniw • Nina Byca • Lesia & Ewen Snihur • Deacon & Mrs. John Kit • Natalie & Antin Konut • Walter & Carol Lastewka • Vadim & Myra Prokopetz • Irene Newton • Terry & Sheila Lohnes • Bogdan & Jaroslawa Nakonieczny • Maria Rekulak • Irene & Eugene Staszko • Maria Nabesny • Walter & Andrea Kuchar • Peter & Maryann Diakow • Tamara Tkaczuk • Lydia Tkaczuk • Nadia Tkaczuk • Dmetro Buzanko • Stuart & Margaret Kingstone

From other locations: Sonia Prokopetz • Elizabeth & Michael Cherkas • Johanna & Bohdan Jaciw • Eugene & Ola Cholkan • Hryhorij & Kathryn Swerhun • Dr. Walter Kowal • Walter Matryniuk • Paul & Diane Bihun • Yaro & Walter Sheremeta • Ludmyla Wityk • Laryssa & Yuri Tarnowesky • Kathie Doliszny & Stephen Archer • Anthony Pylypuk • Mary & John Zayats

Total \$4,410.00

NASHA DOROHA IS ON THE MOVE

SOME 500 COPIES PICKED UP AT THE UCC CONGRESS IN WINNIPEG
AND

220 SENT TO UKRAINE BY HOPE INTERNATIONAL THANKS TO THE EFFORTS OF STEPHANIE RILYU

*In the fall issue ND published the Resolutions of the XXII Congress of the UCWLC.
Here is the English version of the "organizational development" Resolution and
an updated bilingual version of the National Executive*

2007-2010 Національна Екзекутива Ліги Українських Католицьких Жінок Канади

Адреса:

#202, 9645-108 Ave, Едмонтон, АВ Т5Н 1А3

Духовний Дорадник..... о. Янко Гербут
Голова Крайової Управи ..... Люба Ковальчик
Бувша Голова ..... Олена Гедзь, ПДЧ
Заступниця Голови ..... Вірджинія Шарек
Англомовна Секретарка ..... Гелен Сірман
Україномовна Секретарка ..... Лідія Никифорук
Скарбник ..... Стефанія Хміляр
Голова Конституційного Комітету ..... Марія Пастушенко
Комітет Духовності..... Андреа Саганська, Барбара Олійник
Культурно-Освітній Комітет ... Елсі Кавулич, Леся Максимів
Організаційний Комітет .. Наталка Яніцька, ПДЧ, Ольга Глусь
Законодавчий Комітет ..... Стефа Шимко, Тоня Чолій
Телефонний Комітет .... Розеан Кобилко, Барбара Олійник
Інвентар Вінніпезька Архiepархія ..... Софія Мануляк
Архіви Архiepархія Вінніпегу..... Стефанія Білійч ПДЧ
Джін Шерман, ПДЧ
Ревізійна Комісія..... Марія Поренчук, ПДЧ, Шірілі Рудницька,
Рома Стефанюк
Комітет Стипендій ..... Барбара Олійник
Координатор Прапора ЛУКЖ..... Галина Баган
Крайовий КУК Представниця
Вінніпезької Архiepархії..... Шірілі Лісовська, ПДЧ

НАША ДОРОГА

Редактор ..... Оксана Башук Гепбурн
Дорадча рада .... Люба Ковальчик, Крайова Голова ЛУКЖЖ
Розмарія Нагнибіда, Координатор/Маркетинг
Петруся Дець, Фінансовий адмін.

Ukrainian Catholic Women's League of Canada 2007-2010 National Executive

Address:

#202, 9645-108 Ave, Edmonton, AB T5H 1A3

Spiritual Advisor ..... Rev. Janko Herbut
President..... Luba Kowalchuk
Past President ..... Olena Gedz, HLM Eparchy of Toronto
Vice President ..... Virginia Sharek
Recording/Corresp Secretary, English ..... Helen Sirman
Corresponding Secretary, Ukr..... Lidia Nykyforuk
Treasurer ..... Steffie Chmilar
Constitution ..... Maria Pastuszenko
Spiritual/Social Dev..... Andrea Sagansky, Barbara Olynyk
Cultural/ Educational ..... Elsie Kawulich, Lesia Maksymiw
Organizational ..... Natalka Yanitski, HLM, Olga Hlus
Legislation ..... Stefa Shymko, Tanya Choly
Telephone ..... Roseann Kobylo, Barbara Olynyk
Inventory ..... Sophie Manulak, Archeparchy of Winnipeg
Archives ..... Stephanie Bilyj, HLM (Chair)
Jean Sherman, HLM Archeparchy of Winnipeg
Auditors ..... Mary Porenchuk, HLM, Shirley Rudnitski
Roma Stefaniuk
Scholarship Committee ..... Barbara Olynyk
Flag Convenor ..... Halyna Bagan, Eparchy of Toronto
Representative to National UCC..... Shirley Lisowski, HLM,
Archeparchy of Winnipeg

NASHA DOROGA

Editor ..... Oksana Bashuk Hepburn
Advisory Board ..... Luba Kowalchuk, National UCWLC Pres.
Rosemarie Nahnybida, Co-ordinator/Marketing
Patrice Detz, Financial Administrator

Adopted Resolution at the XXII Congress of the UCWLC – 2007

07.02 TO REVITALIZE AND STRENGTHEN OUR ORGANIZATIONAL BASE, THE BRANCHES

WHEREAS, our organization, the UCWLC is rapidly decreasing in membership, and

WHEREAS, National, Eparchial and Branch Executives are having difficulty in filling positions for their Executives because of the decreasing memberships numbers, and

WHEREAS, the League needs to recognize our present crisis and to search for solutions, and

WHEREAS, in order to revitalize and strengthen our organizational base, we must recognize that what we are setting out to do is vitally important to insure a basis for a healthy and dynamic future, therefore

Resolved, that the XXII Congress of Ukrainian Catholic Women's League of Canada urges its members on all levels (the National, Eparchial and Branch) to undertake a united approach, a cooperative effort to revitalize and strengthen our Branches and that

1. The National Executive study Lena Sloboda's proposed document, titled "UCWLC Building the Future for the Third Millennium", at the first UCWLC National Plenary Session of the XXII UCWLC Congress;

2. The document "UCWLC Building the Future for the Third Millennium" be distributed to each Eparchy and their Branches for study, and feedback;

3. The process of revitalization and strengthening of our organizational base, begin with an Eparchial Executive survey of their Branch members to determine "What would the Branch members want the UCWLC to do for them"?

4. An initial Task Force be struck with a representative from each Eparchy, and Chair from Edmonton Eparchy, to receive feedback, and to begin to develop a process on how to achieve our purpose so that we can move to the next stage, the National Plenary Session;

5. A plan of action be put in motion at the National Executive Plenary Session.

*Submitted by Edmonton Eparchy
per Maria Pastuszenko, Eparchial Constitution Chair*

Вєсла абетка

<http://abetka.ukrlife.org/>

Богдана Процак

Про неї я довідалась після того, як Микола Владзімірський показав свій веб-сайт, який став затишним притулком для дбайливих батьків і дітей, вчителів і виховників.

Нині одна тільки колекція українських віршованих абеток на веб-сторінці сягає восьми десятків. А крім того, народні та авторські казки, казки в mp3, які можна слухати вдома на комп'ютері, тисячі загадок і приказок, сотні скоромовок, лічилки, дитячі народні ігри, колисанки в форматі mp3 і друковані, усмішки, великий і цікавий розділ "Читанка".

Про них уже знають відвідувачі Інтернету. Число їх на найбільшій дитячій сторінці перевищує 1300 на добу. На мій погляд, з відгуками в гостьовій книзі сайту буде цікаво ознайомитись читачам газети. Ось вони.

"Ваша сторінка просто супер! Можна показати дитині, що комп'ютер існує не лише для розваг. Щиро дякую за велику кількість цікавого, повчального, такого потрібного матеріалу!"
Олена, м. Южноукраїнськ Миколаївської області

"Дійсно чудова сторінка! Перше, що я тут побачила — це плакати про мову! Наступного дня про них знали всі мої друзі! Українська мова має жити! Це єдине, що об'єднає націю!"
Мавка, м. Київ

"Дякую Вам за чудовий сайт. Цікаво не тільки дитині, а й усій сім'ї. Із задоволенням читаємо, вчимо та розгадуємо. Ще не вмерла Україна..."
Вікторія, Київ

"Класна ідея, класне виконання, класне наповнення, класна ідеологія. Один із небагатьох сайтів, які можна сміливо рекомендувати сину".
Володимир Татусь, м. Львів

"Мабуть, ніхто не тішився вашим сайтом так, як я! Цього тижня я починаю викладати українську мову, і все, що я знайшла тут — наче цілюще джерело в пустелі! Щира подяка вам і найкращі побажання".
Галина Воячкою, Everett, USA

"Моїй доньці вже 8. От би років зо 5 раніше знайти мені подібний сайт! Втім, і зараз ще не пізно. Донька виросла в Москві, але українською говорить вільно... Ми з дружиною плануємо ще другу дитину, отже, сайт нам станеться у пригоді! Це — промінець сонечка в укритті, де немає нічого дитячого..."
Анатолій Доценко, м. Москва

"Я щаслива, що маю однокдумців! Давно знала, що Ви існуєте, але не знала адреси. Тепер ось використовуватиму ваші матеріали, бо вчуся та педагогічному факультеті. Я ще з дитинства вирішила, що нести національні цінності до дитячого серця, бо зернина любові до рідної землі мусить породити самовіддану любов до рідного народу, нетлінного, вічно живого!"
Оксана Проюпчук, м. Луцьк

"Щиро вдячний за цей сайт! Група однокдумців вперше у Швейцарії організувала українську школу під назвою "Соняшник". Матеріали з Вашого сайту використовуємо на занят-

тях. Вони гарно підібрані і розташовані. З повагою та альпійським привітом Олег Юркін, директор української школи "Соняшник" у Швейцарії".
Олег Юрків, м. Берн

"Господи, спаси Вас за такий сайт! Що казати... У мене сльози на очах".
Юрій Підпригора, с. Грін-Банк, Західна Вірджинія, США

"Живу у Празі з дітками, тому знайти Вашу сторінку = повернутися додому".
Мирослава

"Приємно зворушена такою знаменитою, педагогічно надзвичайно цінною веб-сторінкою для наших дітей і для нас".
Зоряна, Мюнхен

"Bezperечно, Vasha storinka odna z naikrazhtix v Ukrain's'komu sviti..."
Oleksa Obriy

Ми вітаємо її автора, Миколу Владзімірського, члена Історичного клубу "Холодний Яр". Ми пишаємося своїм товаришем, який відважно б'ється за майбутнє України в Інтернет-просторі, відвойовує його у наших противників та конкурентів.

У час високих технологій боротьба за Україну значною мірою перенеслася на те поле, де пан Микола вже стільки років плідно працює.

Нехай добрі спонсори вже займають чергу до Вас, адже інвестиції в український Інтернет — це інвестиції в майбутнє України. <http://abetka.ukrlife.org/>

Богдана Процак, голова, Союз Українок, Севастополь.

Подяка д-р Марії Фішер-Слиж та Лесі Храпливій-Щур за інформацію

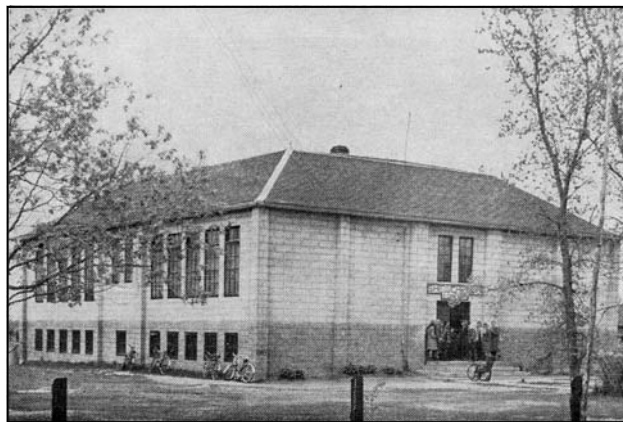
SHEWCHENKO HIGH 1953

Rumaging in our old family house in Winnipeg, I came upon a 1953 graduation program from the Shewchenko High School in Vita, MB. Oh, what a precious find that was. So rich in Canadian history of just one of the hundreds, even thousands of Ukrainian settlements dotting Canada. Wouldn't Taras Shevchenko, the genius bard who had lived some 100 years earlier in Ukraine, have been surprised that this little village in the centre of the North American continent named a high school after him? And brought forth young Ukrainians based on his values? Perhaps you, your family or friends tie back to these young graduates?

Some of Vita's History

There probably would have been no village of Vita as we see it today if it had not been for such early settlers as the late Mr. M. Podolsky and the late Mr. S. Kolinsky, who arrived with their families in 1898. Though it may have been great sorrow for them to leave their native land, their homes and their relatives, these sturdy Ukrainian settlers were brave enough to set forth into an unknown, distant country. And no wealth awaited them! For years they plodded their way through poverty and hardships in establishing their homes, families, and in setting forth examples for others. But they unflinchingly endured all hardships without respite. Finally their labours bore fruit.

At the end of the nineteenth century and the beginning of the twentieth century, during the time when the settlers were migrating, our district of Vita, then a very small settlement, had no name. It belonged to a similar settlement named "Stuartburn", which is nine miles away. "Vita" in itself is a pleasant sounding word. It is derived from Latin, meaning "Life". However, the early name of our village was not "Vita." It was "Shewchenko," named in honour of the great Ukrainian poet, Taras Shewchenko, who means as much to the Ukrainians as William Shakespeare does to

the English. In 1906, the year when the railroad was penetrating through this area, the name was changed to "Vita." *(It was also the time when anti-Ukrainian sentiments were rampant in Canada. — Ed.)*

In the years following the completion of the railroad, the Vita Memorial Hospital was built. There was some dispute as to whether it should be built at Gardenton, Sandilands, Dominion City or Vita. Finally Vita was chosen as the medical centre for which the people of Vita and surrounding districts are extremely grateful.

The first school in this district, built in 1906, was small in size. The site chosen was one mile north of Vita. Then in 1919, our progressive settlers succeeded in building a larger, two-room school at Vita. Due to the destruction caused by fire of the latter, a new—our present four-room school, was built in 1943. This year, the citizens of Vita have succeeded in establishing a grade twelve classroom.

A Message from the Principal

Your projector project has been a tremendous success. The 16mm projector in your school now is the supreme witness of that project. Your school paper, the "Bugler", was published every month. Not only published, but it was so improved that even the

Department of Education took notice of it. The credit, without doubt, belongs entirely to you. You have co-operated with the staff remarkably which made the task of teachers lighter. You have been active in community affairs. You have never refused help when the community was in need of your support but, on the contrary, you have been only too willing to give your helping hand and do your part.

Shewchenko gave you the sense of duty and responsibility to your fellow men so that you could be better prepared to carry out the problems of life in the days to come—no matter where or in what type of community in whose midst you will have the pleasure and honour to find yourself. The inkling of experience that you have acquired here in the fields mentioned above will be of unlimited and priceless value to you in later years in your respective communities.

*P.J. Olchowecki, Principal,
Shewchenko High school,
Vita, MB*

Editorial, from the Shewchenko H.S. student paper, *Bugler*.

Most of the graduates can recall, I am sure, the first day of school which opened the fall term. The weather that day was far from comfortable as we sweated carrying our books to school. But you didn't mind that in the least for weren't we all glad to be back and see each other again, and make new, lasting friends? We were kept busy it is true, with our studies, and of course with our paper the "Bugler", which was published every month, regardless! Raising money for the movie projector (which we now have) took a great deal of time and effort. Before we realized it Christmas was upon us with its exams and the concert rehearsals and finally the concert itself. After this was all over we kept on as usual until Easter. We wrote our exams before the holidays. Now we are looking forward to graduation and the field-day, then the final departmental examinations. With all these activities we probably will not get a chance to enjoy our achievements. Nevertheless, we are glad to be able to publish our long awaited year book, treasured by all who read its pages.

Victor Bozyk, Grade XI, Editor

School Yell

Astra Castra! Numen Lumen!
ZIP! BOOM! BAH!
We're the famous Shewchenko clan
RAH! RAH! RAH!
Have we pep? Yes you bet!
We're from Vita don't forget!
Watch your step wherever you be!
'Xcuse our dust for we are we!
We are! We are! Shewchenko!
S-H-E-W-C-H-E-N-K-O
SHEWCHENKO!!!!

A profile of student aspirations in 1953

Five of the six grade 12 graduates wanted to become teachers: Peter Storoschuk, Anne Chubaty, Marjorie Kostynyk, Thomas Maslyk, and Alexander Shewchuk; Maurice Yarmie, an engineer. The ambitions of the nine Grade 11 grads were focused on teaching, too. There were some seeking RCMP and secretarial work. However, the ambitions of Grade 9 were markedly different: the 15 students, all with Ukrainian names, wanted to be pilots—three—singer, preacher, actress, "great" mathematician, lawyer.

It would be instructive to find out what/who contributed to such a prominent shift and how it all turned out for them. Today, those "kids" are in their seventies! (*Ed.*)

Shewchenko High Humour

Little Mike said to his father, "Dad, our teacher has never seen a horse."

"Oh, she must have," said the father.

"Well, when I drew one today, she asked me, 'What-ever kind of animal is that?'"

Mr. Stanbridge: "Sonya, define the word puncture!"

Sonya: "A puncture is a little hole in a tire, found a great distance from the garage."

Some advertisers in the Shewchenko Graduation Program. (*Note the prominent mainstream contributors. — Ed.*)

- Steinbach Hatchery
- Solomon, Baryluk, Karasevich, Gingera
- Vita Hotel, M. Kadyniuk Pres.
- Lakeside Butter Co.
- Mr. & Mrs. George Eliuk, general merchants
- *T. Eaton store*
- Ford/Monarch Dealer
F. Petrowski & Sons
- W.J. Bohonos Optometrist
- *Birks Jewellers*
- Vita Co-op Creamery,
W. Kolisnyk Pres.,
M. Storozuk Mgr.

Student Activities for 1952-53

Sept. 26 Get acquainted party. Former Shewchenko students welcome the new

Sept. 27 Tag Day. Students raise \$55.80 in aid of the Cancer Relief and Research Institute.

Oct. 29 Hallowe'en Dance. The moment of great excitement was the ducking for animals. Even the teachers enjoyed it.

Dec. 21 Christmas Concert. The entire school participated in this gala event.

Jan. 6, 7 and 8 Carolling. The student body of Shewchenko went carolling from house to house.

Jan. 12 New Year's Dance – It ended the old year with everyone singing "Auld Lang Syne."

Feb. 6 "Projector Drive" draw and dance.

Feb. 14 Agricultural Winter Fair and tour the sights of the capital city.

May 14 Ball Tournament at Vita. With Sundown, Gardenton, Tolstoi, Bradley, Stuartburn participating

May 22 Graduation Exercises held for the Grade XI class.

June 5 District Field Day held at Stuartburn.

ДОПОМОЖІТЬ САМІ СОБІ

♥ Нерви зміцнюють праця і сміх

Емоційна сфера людини є однією з “таємниць” природи. Часті нервово-емоційні напруження призводять до розвитку неврозів. Порушується діяльність серцево-судинної системи, не дає спокою головний біль, безсоння, втома, слабкість, неприємні відчуття у внутрішніх органах.

Найкраща профілактика нервових станів — правильна організація праці, активний відпочинок, фізичні вправи, ауто-тренінг, загартовуючі процедури. Дуже важливо навчитися “тренувати” свої емоції, доброзичливо ставитися до людей, “гасити” конфліктні ситуації.

Ученими давно доведено, що найкращим засобом для зняття нервового напруження є фізичне навантаження.

Є й інший спосіб розрядки стресових ситуацій. Це сміх. Гумор — чудові ліки від поганого настрою.

А як ви спите? Якщо 7-8 годин на добу, то вам для гарного самопочуття потрібно лише вести здоровий спосіб життя, регулярно займатися фізичними вправами, раціонально харчуватися, відмовитися від шкідливих звичок. Якщо вас мучить безсоння, бажано терміново почати боротьбу з ним.

Але не перестарайтеся. Надмірний сон зробить вас млявим, додасть дратівливості, тож нервувати будете більше.

♥ Самонавіюванням проганяйте поганий настрій

Багато людей, часто інстинктивно, відчують потребу в психічній розрядці. Одна людина повертає собі спокій фізичною роботою, друга — після швидкої ходи, третя — слухає музику. При поганому настрої деякі намагаються швидше заснути, після чого почуваються значно легше. І хоч негативні емоції

залишилися, реакція на них стає спокійнішою.

Такий метод захисту організму одержав назву “охоронне гальмування”.

Забути про поганий настрій допоможе активність. Тоді енергія нервового напруження “виводитиметься” м'язовими каналами, залишаючи непорушеною або порушеною меншою мірою серцево-судинну систему. Адреналін, що виділяється організмом при емоційних сплесках, під час руху “спалюється”, зменшуючи можливість шкідливих наслідків.

Ще один досить ефективний спосіб позбавлення негативних емоцій — ауто-тренінг — це форма самонавіювання, що дає можливість ввести себе у легкий дрімотний стан і без напруження максимально зосередити свою увагу на тому, чим займаєшся у даний момент. Отже, прийміть “позу кучера”, що відпустив повод (можна спертися в кріслі на спинку): мої руки розслаблені, теплі; непорушні; мої ноги розслаблені, теплі, непорушні; мій тулуб розслаблений, теплий, непорушний; моя шия розслаблена, тепла, непорушна; моє обличчя розслаблене, тепле, непорушне.

Потім продовжуйте самонавіювання:

- ✿ весь мій організм відпочиває;
- ✿ я відпочила і заспокоїлася;
- ✿ самопочуття добре;
- ✿ із задоволенням візьмуся за чергові справи.

Навіть не маючи великих навиків, ви легко та швидко впадаєте в дрімоту, нерідко з коротким сновидінням. Весь ауто-тренінг триватиме не більше 3-10 хв. А створення гарного настрою гарантовано.

Сила яблук

Якщо обпеклися — прикладіть до обпеченого місця шматочок сирого яблука.

При застуді пийте гарячий яблучний відвар.

Той, хто їсть сирі та печені яблука, не потерпає від недокрів'я.

Сирі яблука містять у вісім разів йоду більше, ніж банани, у тринадцять — ніж апельсини.

Уроки духовності

♥ Дороговкази до щастя

Заповіді Божі — це не заскоружлі правила і заборони. Їх краще назвати дороговказами, які скеровують на шлях радісного і щасливого життя. Виконуючи Божі закони, людина не блукатиме в темряві, бо де Бог, там і світло.

♥ Шукайте усамітнення

Тиша самотності має величезну силу. Один із святих отців ска-

зав, що “все буде дано тому, хто вміє сподіватися на Бога, спокійно усамітнівшись у тиші”. Пізнання цієї мудрості може вкрай змінити ваше життя. Замість нервової метушні й поспіху краще спокійно сісти в тиші біля ніг Господа і дати можливість діяти Божественній силі Духа Святого. Ми не завжди бачимо й відчуваємо дію цієї сили, але немає сумнівів у могутності Духа Святого; немає сумнівів у тому, що через серце віруючого здійснюється робота Його.

♥ У перерву лягайте спати

Результати досліджень, проведених вченими Гарварду, свідчать: година денного сну збільшує працездатність. Вчені дійшли такого висновку, проаналізувавши стан 30 добровольців, кожний з яких виконував впродовж дня чотири тести на уважність. Позбавленим сну знадобилося найбільше часу для відповідей на останнє питання.

How to talk to someone hurt by an abortion

If your friend tells you about an abortion experience, she or he may fear being rejected, or that you will repeat what you have heard to others. Respond with compassion and without sitting in judgment for an act that cannot be undone. Give assurance that you will keep everything said in confidence.

What does my friend need? Someone to listen, a shoulder to cry on, a referral to a priest, professional counsellor or trained lay person, or even crisis intervention?

♥ Begin by listening to your friend. Much as you'd like to make the suffering go away with the right words, grief, loss and self-condemnation cannot be resolved in one conversation.

♥ Assure your friend of God's unconditional love. Encourage your friend to make the phone call (to a Catholic help centre, to the parish priest, or

other appropriate institution). Tell friend you will look up the contact and DO SO!

♥ Promise to be there, not only today—that you will “be there” through the journey toward healing.

From a publication by the Florida Catholic Conference

Thoughts on abortion

“The Church is aware of the many factors which may have influenced your decision [to have an abortion], and she does not doubt that in many cases it was a painful and even shattering decision. The wound in your heart may not yet have healed. Certainly what happened was and remains terribly wrong. But do not give in to discouragement and do not lose hope... give yourselves over with humility and trust to repentance. The Father of mercies is ready to give you his forgiveness and his peace in the Sacrament of Reconciliation. You will come to understand that nothing is definitively lost and you will also be able to ask forgiveness from your child, who is now living in the Lord.”

Pope John Paul II, The Gospel of Life

“To allow abortion with sadness and regret is one matter; to celebrate it and see abortion on demand throughout pregnancy as the litmus test of respect for women and their rights, is another. The conferral of (the) degree [Honorary Doctorate, University of Western Ontario] on Dr. Morgentaler is being taken as an affirmation of the latter position. Those who oppose any restrictions on abortion and believe that society must fully fund and support all abortions are celebrating Dr. Morgentaler's being honoured; those not of that view deplore it.”

Dr. Margaret Somerville, Canadian Ethicist

Дитяча усмішка — найбільша нагорода

Брат Михайло Михайлинин

*Напийся Любові, вона силу має,
Прийди до Любові — тебе вона жде,
Всміхнися Любові — вона все прощає,
Даруй своє серце, хто просить тебе.*

*Умийся в Любові — душа стане чиста.
Будь щедрий в Любові, даруй її всім,
Життя без Любові, мов пташка без пісні,
Хай буде Любов все у серці твоїм.*

Хочу розповісти про двох хлопчиків, двох рідних братів — Богданчика та Ігора. Правда, Ігор за віком — уже дорослий юнак, але своїм особливим світоглядом із неповносправністю він як хлопчик. Обидва брати відносяться до дітей з особливими потребами. Незважаючи на свою неповносправність, вони завжди залишаються самі собою, такими, як народилися на цей Божий світ. А, може, за їхньою недугою, за цією неповносправністю криється щось глибше, що часто звичайним людям важко зрозуміти.

Довший час Богданчикові та Ігореві здавалося, що їх ніхто не любить, не розуміє і просто не хоче з ними дружити. А дехто ще й насміхався: “І навіть таким жити на світі, ані говорити не можуть, не розуміють нічого, якісь дивні звуки вимовляють, піна з рота йде...” Як страшно було чути такі слова! А ще більше прикріше було за

людей, які, крім фізичних вад хлопчиків нічого більше не бачили.

Насправді Богданчик та Ігор дуже гарні, вродливі хлопчики. І як їм зрозуміти, що більшість людей, заклопотаних у життєвій суєті, не розуміють їх і не люблять, бо ж на таких дітей потрібно дивитися іншими очима — очима любові, очима серця. Коли Богданчик бачить біля себе людину, він подає відразу свою добру руку. А ще Богданчик при зустрічі, навіть з незнайомими людьми лагідно усміхається, по особливому заглядає в очі людини, ніби хоче побачити в них іскринки світла і добра. І знову — як боляче, коли більшість перехожих байдуже відвертаються.

І ось добрий Ісус привів хлопчиків у наш сиротинець. Найперше, що зробили Ігор та Богданчик у сиротинці — усміхнулися. Це була така щаслива усмішка для Ісусика, для нових

друзів, яких тепер у них стало так багато! Мої друзі слухняні, виконують старанно маленькі завдання. Люблять, коли їм читати цікаві історії, казки. Ці хлопчики так потребують взаєморозуміння, ласки, людського тепла. А ще Ігор та Богданчик просто тягнуть мене за руку, щоб ми йшли на прогулянку в парк або до лісу. Захоплено ми слухаємо, як співають пташки, розпізнаємо дерева, квіти, граємося. Богданчик дуже любить машинки, а для Ігора велике задоволення, коли він тримає в руці звичайний аркуш паперу.

І я разом з ними щасливий! Люблю їх, а вони мене. Так тішаться, коли скажуть: “Богданчик та Ігор чемні, гарні хлопчики!” А коли ми в церкві молимося, то мої друзі з захопленням споглядають на кивот! Яка ж то гарна молитва чистого дитячого серця — молитися і в таємничій тиші відчувати безмежну любов! Так, Ісусик любить Ігора та Богданчика саме такими, якими вони є! Їхнє життя з неповносправністю — також є даром Божим, бо за немічним тілом жевріє сильний дух, який допомагає боротися у їхньому існуванні.

Smile ✨ Усміхнися

Татку, ти не боїшся корови?
— Очевидно, що ні.
— А великої зеленої гусениці?
— Також ні.
— А як гримить і блискає, ти не боїшся?
— Ні, синку.
— О, татку, ти не боїшся нічого в світі, окрім мами.

— Всесміх 05/07

Ми — Брати милосердя, наші друзі Ігор та Богданчик у щирій молитві дуже дякуємо нашим

добрим Приятелям — дорогим Лесі, Юрію та Людмилі Шантам з Канади та всім добрим українкам з Ліги Українських Католицьких Жінок Парохії Святої Покрови з Торонто, Канади, за подароване неповторне відчуття щастя, за цінну допомогу, за казкові іграшки та чарівні книжечки, за незгасний вогник любові, за те, що любите нас, що спільно переживаєте і радієте з нами. Щасливі Богданчик та Ігор дарують Вам свої привітні усмішки.

Тож нехай від серця до серця передається Боже й Людське Милосердя.

Ісус Христос не тільки вчить і домагається від нас милосердя, але і сам є яскравим прикладом безмежної доброти до людей. А Святий Іван Золотоустий каже: “Велике діло милостиня. Полюбімо її — вона немає нічого собі рівного. Вона може змити гріхи і охоронити від засуду. Ти мовчиш, а вона стоїть і тебе охороняє. Що більше, тоді, як ти мовчиш, тисячі уст дякують за тебе.”

Сльозою вбогої дитини промовляє до наших сердець письменниця Леся Храплива:

“Щодень холодніше на світі,
Та цим я ніяк не журюся,
Бо зможу тепленько вдягнутись,
Про це вже подбає Матуся.
Та дуже десь журяться діти,
Що в них батьки вбогі чи хворі,
Як віє безжалісний вітер,
Щораз холодніше надворі.”

З любов'ю, Брат Михайло Михайлинин, Монаше Згромадження Братів Милосердя, м. Бережани, Тернопільська область, Україна.

Дорогі Брати і Сестри у Христі з Української Діаспори,

Прошу ласкаво прийняти наше скромне Звернення до Вас, як до наших дорогих Приятелів та Друзів. Я є українським Братом Милосердя. Це Монаше Згромадження Папського Права, яке у 1807 році заснував бельгійський священник о.Тріст. Він зібрав навколо себе віруючих юнаків, щоб опікуватися найбіднішими та дітьми-сиротами. З того часу наше згромадження розрослося у 25-країнах світу і цього року святкує 200-й ювілей з часу заснування. В Україні Згромадження Братів Милосердя наймолодше. Тепер тут є три Брати. Уже чотири роки діє в мальовничому місті Бережани на Тернопільщині сиротинець “Дім Світла Христового”, який з благословення Української Греко-Католицької Церкви заснували Брати Милосердя. Тут проживають і виховуються неповносправні дівчатка з особливими потребами. В цьому сиротинці брати працюють разом з Сестрами Непорочного Серця Марії Фатімської та місцевими вихователями. Тут для дівчаток створені гарні умови проживання, майже усі вони є сиротами. Ми стараємось так працювати, щоб ці діти відчували родинну атмосферу і теплоту наших сердець. Діти вчаться вишивати, робити різні сувеніри, малюють, працюють у саду, доглядають за кроликами. Ми проводимо духовно-виховні заняття про любов до рідної України та до Матері, любов до Бога. Тут також працює священник і кожного дня наші вихованці мають Святу Літургію. Також ми разом виступаємо з духовно-мистецькими концертами. Підтримують сиротинець і матеріально, і духовно Бельгійські Брати Милосердя, вони також утримують матеріально працівників.

Тут діти відчують, що вони не самі зі своїми недугами та стражданнями, що хтось дбає про них та любить їх.

Недавно наше згромадження отримало ще один великий будинок для благодійності. Ми створили капличку та організували гарну кімнату для чотирьох неповносправних хлопчиків, які у нас проживають і виховуються. Ці хлопчики дуже потребують особливої опіки і догляду. Ми також стараємось чогось доброго навчити їх. Цей другий будинок в дуже запущеному стані і звичайно, що потребує великого ремонту, який ми будемо проводити поступово. Але тепер, уже в якнайшвидшому часі, ми дуже хочемо зробити відповідний ремонт хоча би ще в одній кімнаті, тому що до нас зголошуються нові хлопчики і ми дуже радо хочемо їх прийняти. Ми хочемо допомагати цим бідним дітям, щоб вони почувалися щасливими і не забутими в цьому тривожному світі.

Тому звертаємося з глибини наших сердець, будь-ласка, допоможіть нам організувати ще одну кімнату з усіма зручностями для неповносправних хлопчиків. Вони будуть такі щасливі і ми разом будемо молитися за Вас, дорогі наші Приятелі, українські Брати і Сестри у Христі.

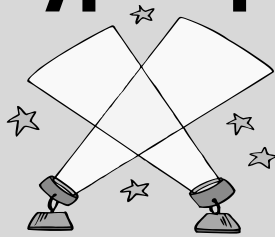
Від усього серця, молитовно, ми просимо про невеликі грошові допомоги для нашої спільної благодійної праці і для добра хворих дітей-сиріт. Нехай Люблячий Бог нагородить кожного з Вас сторицею та золотими Ласками на многая літа в Ласці Божій! Щиро дякуємо!

З молитвою — *Брат Михайло Михайлинин,*

Монаше Згромадження Братів Милосердя,
вул.Раївська, 67
м.Бережани, Тернопільська область,
47501 Україна.

Культура і розвага

Огляд книжок, фільмів,
радіо, телебачення, концертів,
виставок та музики
з українським змістом

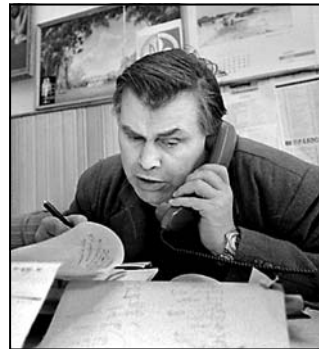
*A review of books, films,
radio, TV, concerts, exhibits,
music, theatre dealing with
Ukrainian themes*

Arts and Entertainment

Наталка, Запорожець і Тарас Бульба — останні з могікан

Чи звучатиме українська опера на національній сцені?

У всіх шести українських оперних театрах нашої країни склалася критична ситуація щодо постановок національного репертуару, — з боєм каже Василь Туркевич. — В афішах фактично всіх театрів є не більш як три-чотири українські назви, а в деяких колективах їх взагалі немає. Сьогодні, як правило, національний репертуар обмежується «Наталкою Полтавкою», «Запорожцем за Дунаєм» і «Тарасом Бульбою». До цього коротенького списку можна ще додати «Наймичку», а далі починається «невідома земля». Якщо раніше кожний оперний театр (обов'язково) за сезон ставив один спектакль сучасного автора, то сьогодні є колективи, які й за десять років не поставили жодного спектаклю українського автора. Ми забули про таку практику, як робота театру із сучасними композиторами. Наприклад, у київській Опері розкрився талант Віталія Губаренка, який написав для нашого колективу п'ять опер, і всі вони були поставлені на столичній сцені. Завдяки нашим постановкам прославився композитор Георгій Майборода. Його «Мілана», «Тарас Шевченко», «Ярослав Мудрий» і «Арсенал» йшли в нас у театрі. Нині в репертуарі Нацопери ви зможете побачити лише одне ім'я сучасного автора — Євгена Станковича, який створив балети «Вікінги» й «Ніч перед Різдвом». Євгена Федоровича можна назвати єдиним композитором, якого ставлять в українських театрах. Але це

Василь Туркевич
Фото Миколи Лазаренка

зовсім не через велику любов керівників дирекції оперних колективів, а завдяки особистій активності самого Станковича.

— Ви забули назвати ще одне ім'я сучасного українського класика — Мирослава Скорика. Три роки тому у Львівській опері відбулася прем'єра його «Моїсея».

— Ця опера з'явилася в афіші театру не з ініціативи львів'ян, Спілки композиторів або Міністерства культури України, а завдяки спеціальному замовленню Ватикана. Мрії Скорика могли залишитися мріями, якби за його роботу не сплатили з казначейства Католицької церкви. Прем'єру підгадали під період офіційного візиту Папи Римського Івана Павла II в Україну. Львів'яни можуть тільки дякувати Ватикану за такий щедрий подарунок і що в театрі з'явилася опера сучасного автора. Але в цьому немає жодної заслуги Мінкульту. В мене, наприклад, позиція нашого міністерства викликає подив, занепокоєність і навіть страх: що залишиться з оперного й балетного мистецтва після нинішнього керівництва культурою? За останній час можна пригадати лише постановку в Харкові опери Колодуба «Поет». Чудовий спектакль. Він користується успіхом у публіки і його добре прийняли критики. Дуже шкода, що наш театр відмовився від цього твору.

— **А чому не захотіли ставити «Поета» в Національній опері?**

— Наша худрада театру колегіально прийняла рішення, що ця опера не відповідає рівню наших вимог до репертуару Нацопери...

— **Нині для вашого театру пише музику до балету Юрій Шевченко. Що це за робота?**

— Це буде дитячий балет — казка на італійський сюжет «Пригоди Пінокіо» Карло Коллоді та толстовського «Золотого ключика». Тому твір матиме мало спільного з менталітетом України. Як, власне, й балет Станковича «Вікінги», в якому лише штрихом проходить лінія історії кохання дочки київського князя Ярослава Мудрого Єлизавети до вікінга Гаральда Суворого, норвезького короля. Українського в балеті дуже мало. До речі, «Вікінгів» спонсорували посольства Швеції, Норвегії та Данії.

Мені самому цікаво дізнатися, де українські сучасні твори? Чому вони не ставляться в оперних театрах країни? Що з цього приводу думає Мінкульт? Запитання, запитання, а де відповіді? Я вважаю, що поки наше Міністерство культури не розпочне цілеспрямовану й чітку політику відродження оперного мистецтва (я маю на увазі не лише класику, а й твори сучасних композиторів), то національний репертуар не з'явиться на українській сцені. Наприклад, Олександр Костін написав чудову оперу «Роксолана» й років десять ніяк не може добитися, щоб його твір здобув сценічне життя. Таких прикладів можна навести багато.

— **Василію Дмитровичу, як ви вважаєте, чому оперні театри не хочуть ставити сучасних авторів?**

— Причина проста. Сьогодні всі оперні театри працюють не на українське мистецтво, а на свої певні космополітичні інтереси, задовольняючи лише запити іноземної публіки. Усі плани підлаштовуються під закордонні графіки гастролей і під те, що замовляють імпресаріо, тобто ті спектаклі, що можуть зацікавити іноземців. А інтереси наших глядачів відходять на другий план або взагалі не враховуються.

Крім двох-трьох опер Георгія Майбороди, які з позиції сьогоденного дня досить кон'юнктурні, в доробку композитора є такі чудові твори, як «Тарас Шевченко» і «Ярослав Мудрий». Вони цілком придатні для постановок. Чому їх не ставлять? На це запитання я не можу дати відповіді. Можливо, тому, що такі опери не вписуються в гастрольні репертуарні плани колективів.

— **Сьогодні в оперних театрах величезною проблемою є відсутність яскравих і самобутніх режисерів. Не таємниця, що й молоді співаки не надто палають бажанням співати український репертуар.**

— Слів «хочуть — не хочуть» у театрі не повинно існувати. В Нацопері є певна театральна політика. Якщо вокаліст не хоче співати в спектаклі, то з трупи він іде в інший колектив, оговорюючи в новому театрі свій репертуар. Національний театр існує за рахунок грошових відрхувань платників податків, а не бажаннями того чи іншого артиста. Якщо ти працюєш у трупі, то, будь ласка, підкоряйся планам театру. Я не розумію, коли деякі артисти, які працюють у трупі Національної опери, гучно заявляють: «Співати українською не бажаю». І що дивно, ці пасажі

частиною нашого колективу сприймаються як геройство, а таких артистів вважають людьми з власною позицією...

З режисурою в українських театрах просто біда! Особливо гостро ця проблема стоїть у оперних театрах. Сьогодні нам дуже не вистачає таких високих професіоналів, яким була Молостова. Тому шукаємо режисерів усюди, навіть запрошуємо в Київ закордонних постановників. Але я вважаю, що українські опери навіть найталановитіший іноземець не зможе добре поставити. Він не відчуває нашого менталітету, національного колориту. Тому твори українських авторів повинні ставити свої режисери.

— **Але ж сама назва театру — «Національна опера України» зобов'язує ваш колектив ставити українські твори. Якщо подивитися афішу, то побачимо...**

— Усього три спектаклі з української класики.

Українська класика в оперних театрах країни поступово стає раритетом. Зникають зі сцени великі артисти, репертуар старіє, а що ми отримуємо натомість? Євгенія Мірошниченко (Венера) в опері Лисенка «Енеїда», 1959 р. Фото з архіву Національної опери України

— Які також потребують оновлення.

— Безумовно. І «Тараса Бульбу», і «Запорожця за Дунаєм», і «Наталку Полтавку» треба оновлювати. А тим часом йдуть розмови про відсутність національного репертуару, й нібито лише тому українських авторів не ставлять у театрі. Неправда! У нас є хороші твори. Я підготував довідник «100 українських оперних і балетних лібрето», на жаль, не можу його видати. До нього увійшли твори, що ставилися на нашій сцені. Матеріал є! Можна працювати й творити, але потрібен новий дух режисерам, диригентам, щоб керівництво театру зацікавилася поповненням репертуару українськими спектаклями.

— А чи скоро побачимо на сцені оперу «Бояриня» Віталія Кирейка, лібрето для якої написали ви?

— Мені важко відповісти на це запитання.

Можу лише сказати, що Віталій Дмитрович написав чудову музику на драматичну поему Лесі Українки. Упевнений, опера прикрасила б афішу нашого театру. «Бояриня» — маловідомий твір поетеси. В нього непроста доля. Л. Українка написала поему 1910 р. У період радянської влади будь-які згадки про «Бояриню» були під забороною. Тоді цензори вбачали в сюжеті драми соціальний підтекст. Я ж вважаю, що кращого сюжету для опери, яка відповідала б нинішньому розумінню нашого національного коріння й духу, в українській літературі важко знайти. Повірте, я не лобіюю оперу Кирейка, оскільки доклав рук до лібрето. Композитор дійсно написав оригінальний і цікавий твір. Я звертаюся до дирекції всіх шести оперних театрів нашої країни. Нам час звернути серйозну увагу на український репертуар.

Тетяна ПОЛИЩУК, «День» №52 2004 р.

QUOTES FROM

Jesus of Nazareth

by Pope Benedict XVI,
Joseph Ratzinger
Translated by Adrian J. Walker
Doubleday, 374 pages, \$32

“Let us declare that God is dead, then we ourselves will be God. At last we no longer belong to anyone else; rather, we are simply the owners of ourselves and of the world. At last we can do what we please. We get rid of God; there is no measuring rod about us; we ourselves are our only measure.”

Jesus Christ of the Gospels “is a historically plausible and convincing figure.”

“What did Jesus actually bring, if not world peace, universal prosperity, and a better world? What has he brought?” “The answer is very simple: God.”

Pope Benedict states that the book is not a Vatican policy document, but an attempt to answer those who situate Jesus in a time and place and thus make him less universal and divine.

Юрій Табак *Православ'я і католицтво: Основні догматичні та обрядові розбіжності*

Простою і доступною мовою автор брошури викладає основні догматичні та канонічні розбіжності між Православною та Католицькою Церквами, показуючи при цьому не лише відмінності, а й ті спільні риси, які об'єднують великі Церкви й дають їм можливість шукати шляхів для зближення та порозуміння.

За дальшими інформаціями прошу звертатися
ucef@ucef.ca
Ukrainian Catholic Education
Foundation

A new children's fantasy movie is coming out just in time for Christmas, and its aim is to show children that the Catholic Church is evil and out to “get them”. *The Golden Compass*, starring Nicole Kidman and Kevin Bacon, is based on the first book of a trilogy by Phillip Pullman. In the book, children have to fight the evil Catholic Church because it wants to separate them from their personal demons (yes, you read it correctly). To camouflage his hatred for the Catholic Church and make the movie more appealing to a larger audience, the evil menace is called simply “The Magisterium.” In the last novel, the children conspire to kill priests, bishops and even God so that they can do what they please. This is not *The Chronicles of Narnia*—it's a total inversion of good and evil!

We need to protect our kids and not give our support to this kind of malicious propaganda—imagine if a movie depicting the Muslim faith this way was made! Read more about this at www.snopes.com.

A new theory on the origin of the Tryzub

Ron Sorobey

The Tryzub is the single most important and dignified Ukrainian national insignia. Historically it is the synthesis of a pre-heraldic device of the ruling Riurik Dynasty and is widely associated with Volodymyr the Great and his descendants and other rulers of medieval Ukraine.

The problems associated with the origin and of the original meaning of the Ukrainian trident have still not been solved by scholars. The archaeological finds of tridents in Ukraine suggest that its origins may go back to the 1st century AD. Until recently, the standard interpretation of the Tryzub's origin was that it was a trident or three-pronged fishing spear associated with Poseidon, the sea god of Greek mythology. Recent research in Ukraine now suggests an alternative theory. The Riurik Dynasty was descended from a Norse family from Sweden. In Norse culture, the anchor had major symbolic importance. Further the origin of the modern anchor has its origins in 9th Century shipbuilding technology. Anchor consists of:

- The shank or the central stem of the anchor to which a rope or chain is attached
- The flukes or arms are mounted on either side of the shank and dig into seabed
- The stock turns the anchor into an attitude that enables the flukes to dig into the seabed
- The crown connects the various parts of the anchor.

Some scholars have concluded that the tryzub was in fact Volodymyr's royal cipher or royal seal similar to Queen Elizabeth's cipher ("E II R" or "Elizabeth the Second, Regina."). However, there are two schools on the manner in which the cipher should be interpreted. The first theory contends the two outer sections of the tryzub stylized Cyrillic V's denoting the first letter of Volodymyr's name.

Although this theory would be consistent with western European practices, in Eastern Europe and the Middle East, this was not widely followed during the medieval period. Rulers used the Greek term "Basileus", which signifies sovereign, king or emperor. The term originally re-

ferred to any king in the Greek-speaking areas of the Roman Empire, such as Herod in Judea and also referred to Persian Emperors. However, it commonly associated with the title used by Byzantine Emperors. The second theory proposes that Volodymyr adopted this title in order to be the equal of the Byzantine Emperor Basil II and to demonstrate his independence from the Byzantine Empire. It further speculates that the tryzub's design incorporates the letters that form the word Basileus (in Cyrillic script).

On the recommendation of Mikhailo Hrushevsky, the tryzub was adopted by the Central Rada (22 March 1918) as the coat of arms of the Ukrainian National Republic. The rationale was to link the modern Ukrainian state with the medieval state of Kyiv-Ukraine. Following independence in 1991, the tryzub was restated as the national symbol of Ukraine.

UCPBA Ottawa Newsletter
May/June 2006

The Unbearably Ugly Side of Russian Imperialism

Eurasian Youth Union {EYM} takes full responsibility for the destruction of the so-called Ukrainian state symbols on the Mount Goverla in the Carpathians, the highest point of Ukraine.

With a force of a detached mountain unit of the EYM at Mount Goverla we sawed and vandalized a symbol of Ukraine's occupation — Trizub. Destroyed granite plaque of the sectarian Ukrainian church; split granite memorial plaque of so-called "Constitution of Ukraine".

Instead of the symbol of the Ukrainian collaborative blue and yellow flag, we unfurled over Mount Goverla the EYM banner. Goverla has been renamed Mount Stalin.

By this unprecedented act of Eurasian enthusiasm EYM states that the so-called time of "Ukraine's" independence ends. Instead of an ugly neighboring education [should be something else], we will build a Great Ukraine within the Eurasian empire.

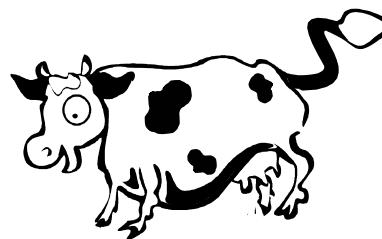
EYM also warns that in the

case of appointment of the orange monkey — Yulia Tymoshenko, as Premier, we will not be able to stop our Ukrainian activists from undertaking direct actions against the so-called leadership of the pseudo-country.

Photo and video of this action you can look at the resources www.rossia3.ru www.evrazia.tv

Imperial Network
Eurasian Youth Union Leader,
Paul Zarifullin

Political Science and BOWS

Socialist: You have two cows. The government takes one and gives it to your neighbour. You form a cooperative to tell him how to manage his cow.

Bureaucracy: You have two cows. Under the new farm program the government pays you to shoot one, milk the other and pour the milk down the drain.

French Corporation: You have two cows. You go on strike because you want three cows. You go to lunch and drink wine.

Japanese Corporation: You have two cows. You redesign them so they are one-tenth the size of an ordinary cow and produce twenty times the milk. They learn to travel on unbelievably crowded trains. Most are at the top of their class at cow school.

German Corporation: You have two cows. You engineer them so they are all blond, drink lots of beer, give excellent quality milk, and run a hundred miles an hour. Unfortunately they also demand 13 weeks of vacation per year.

Italian Corporation: You have two cows but you don't know where they are. While ambling around, you see a beautiful woman. You break for lunch. Life is good.

Russian Corporation: You have two cows. You have some vodka. You count them and learn you have five cows. You have some more vodka. You count them again and learn you have 42 cows. The Mafia shows up and takes over however many cows you really have.

Taliban Corporation: You have all the cows in Afghanistan, which are two. You don't milk them because you cannot touch any creature's private parts. You get a \$40 million grant from the US government to find alternatives to milk production but use the \$ to buy weapons.

Polish Corporation: You have two bulls. Employees are regularly maimed and killed attempting to milk them.

From <http://winnipegiving.blogspot.com> and post your comments

Any ideas for a UKRAINIAN co-operative???

Please submit to the ND Editor.

Веселіх 5/07

Ukrainian Catholic Women's League of Canada National Executive

The Vera Buczynsky Ukrainian Studies Scholarship

The National UCWLC is offering one scholarship of \$500 to a person of Ukrainian Catholic descent who is planning to enroll in Ukrainian Studies at the post-secondary level. Applications are available from and should be submitted to

**The Vera Buczynsky Ukrainian Studies
Scholarship Committee**
Barbara Olynyk, Chair
3457 Hillview Cres.
Edmonton, AB T6L 2C9

The Mary Dyma Religious Studies Scholarship

The National UCWLC is offering one scholarship of \$1000 to a lay woman of Ukrainian Catholic descent who is planning to enroll in Religious Studies at the graduate level. Applications are available from and should be submitted to

**The Mary Dyma Religious Studies
Scholarship Committee**
Barbara Olynyk, Chair
3457 Hillview Cres.
Edmonton, AB T6L 2C9

Deadline for receipt of complete applications is October 1

Perogy: the tried and true traditional method

The perogy is a half-circle case of dough filled with savoury filling, cooked by boiling, then frying, served with sour cream. It's traditional farm comfort food in Eastern Europe, but its origin is virtually untraceable. It goes by many names: the Polish perogy is commonly used in Canada, pierogi caught on in the U.S., Ukrainians call them *pyrohy* or *varenyky*.

Pyrohy are so ubiquitous, they are taken for granted. But in the 1970s, perogies were relatively unknown and very time-consuming to prepare. To make them properly, my grandmother, Baba Fedori, would set aside a whole day. Early in the day, she would assemble the tools: freshly pressed tea towels waiting to cover

and dry the perogies before boiling, wooden rolling pin, a bowl of dusting flour and a huge pot for boiling.

First thing in the morning, before anyone else had opened their eyes, she prepared a potato-and-cheese mixture so the stuffing could cool. Thin and tender dough was rolled and cut with a fine crystal glass. Spread out on waxed paper on the

kitchen table were literally hundreds of carefully pinched little dough envelopes, each filled with a teaspoon of the potato mixture. They were then boiled gently and stirred with a wooden spoon until they floated to the top of the pot. Sautéed onions and sour cream completed the meal.

Eating was more than an epicurean delight; it was a tradition that families held sacred.

Even Wayne Gretzky placed "Grandma Gretzky perogies" on his restaurant menu, honouring his Ukrainian paternal grandmother. Many athletes eat perogies for carb-loading. Most, just for the taste.

*Kathy Fedori,
The Globe & Mail*

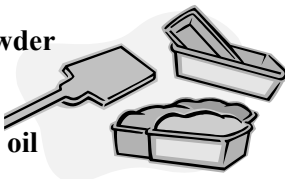

From the St. Demetrius UCWLC Cookbook

Apple Cake

Olga Zawiski

1 cup sugar
1 cup flour
2 tsp baking powder
Pinch salt
3 eggs
½ cup vegetable oil
4 to 5 apples
1 tsp cinnamon
½ cup sugar
Crushed walnuts

Preheat oven to 350°. Mix together 1 cup sugar, flour, baking powder and salt. Sift a couple of times, add well beaten eggs and oil. Set aside. Pare and slice apples. Dust with ½ sugar and cinnamon. Grease an 8x8 inch glass pyrex dish, spread ½ of batter, cover with sliced apples, repeat with batter. Sprinkle with crushed walnuts. Bake at 350° until cake tests done, approximately ¾ to 1 hour.

Variation: Use any seasonal fruit instead of apples.

Apple Cake-Pliatsok

Sylvia Neprily

Batter:
1 cup sugar
1 ½ cups flour
Pinch salt
2 ½ tsp baking powder
3 eggs
¾ cup oil (vegetable)
Rind 1 orange or ½ a lemon

Filling:
4 to 5 apples, peeled and sliced
¼ to ½ cup brown sugar
1 Tbsp cinnamon
1 Tbsp flour
(mix together)

Combine the ingredients for the batter in a bowl. Spread ½ of the batter mixture in a greased square baking dish. Add the filling mixture. Cover with the rest of the batter. Bake in a 350° oven for 40 to 45 minutes. When cool, sprinkle some icing sugar on top.

Variation: Use plums, peaches, blueberries, instead of apples.

Apple Cake-Kruchyj Pliatsok

Irena Stecyk

5 apples	1 whole egg
3 cups flour	½ lb butter
1 cup sugar	2 Tbsp sour cream
¼ cup bread crumbs	1 baking powder
2 egg yolks	1 grated lemon rind
	1 vanilla sugar

Mix well dry ingredients. Add soft butter, 2 egg yolks, 1 whole egg, sour cream. Knead the dough evenly. Slice skinned apples thinly, adding some sugar, cinnamon and bread-crumbs. Roll ½ the dough and place in an oblong 9x13 inch lightly greased cake pan, bringing up the edges. Spread the apples. Roll the second ½ of the dough (the top) and cover the apples. Press edges of both layers together. Spread over the top, the beaten egg whites and sprinkle lightly the coarse sugar. Pierce the surface a few times with a fork. Bake 1 hour at 325°.

Variation: Use any seasonal fruit instead of apples.

Останнє слово ... last word

Dear Friends, Дорогі читачі,

Isn't life like that? There is always good news and bad. And probably always will be. As I look back on 2007 I am pleased with all the good news. I hope you are too.

The good news for the UCWLC, for starters, is the continuity of our organization under new provincial leaderships and a forward-minded national executive with a three-year mandate. Both, with your help, can move on bold initiatives. We are the largest Ukrainian women's organization in Canada with a national infrastructure, a strong culture of caring and hard work. We have a fine glossy quarterly of which I am its happy editor. Happy, because of the wonderful mail and articles coming in from you, our readers and writers. Duzhe djakuju.

By the way, you might have noticed, as I have, how the reporting in ND has changed over the years. It used to be procedural: we did this and then we did that and things looked very pretty during our event, and, in some cases it was pages and pages spewing out of the fax machine. In this issue, as you read the convention and congress reports (more in the next issue) there is a focus on content: what resolutions were passed; what does the president wish to accomplish; what message did the speakers pass on? This is more good news. It means that we are aspiring to higher levels of performance with a confidence that allows us to determine up front what we stand for—and wish our leaders to reflect in their work. And, very important: we are prepared to judge them by and, in turn, be judged by the results or progress of that work. Our assessment of our organization's work thus is based on perform-

ance and not on likes or dislikes of our leaders.

Good news on the Canadian level: we have a new UCC command with a rejuvenated Board. There is much for them to do to make our community valuable to us and, more importantly, to our children and grandchildren. And it is not the procedural discussions about constitutions and membership fees. Rather, it's the policies and programs that are being put forward to deal with our fullest participation as Canadians of Ukrainian descent in this country. Our people need exposure and experience to make them sought after here and abroad—even in the tough but challenging environment in Ukraine. What does that mean in terms of our organizations' performance? It means becoming clearer in what we want to do and what we want our umbrella organizations to do: three-year goals, a strategic plan for 36 months, and shorter term action plans that will help us get to those goals. Then we must work actively to get there, recognizing the long, hard job ahead but one that must be done because we and our kids are worth it.

В англійському тексті говорилося про так звані добрі вістки, які відмінні від злих. А чи були погані вістки в минулому році? Лишу цю тему Вам особисто обдумати, знаючи, що у кожної з нас знайдуться справи, які нервують або тривожать. Але навіть у тяжких випадках можна і треба знайти позитиви. А як саме це зробити?

Почнемо з того, що кожна проблема — це нагода. Нагода на зміни, на набуття нового знання чи практики, нагода на зустрічі з новими людьми, котрі можуть допомогти. Найголовніше: погані вістки чи справи — це нагода розв'язати їх і здобути успіх. Бо життя таке — ті, які уміють хапати нагоду за хвіст (як казала моя мама) одержують винагороду, як і з добрих так із поганих справ. У цьому у місте-

рія: чим більша криза, тим більша нагода; тим більша відплата. Лиш треба взятися до справи.

Мені часто приходять на думку слова Святійшого Отця Папи Івана Павла II. Його впевнене "Не бійтеся!" дало йому силу виступити з ініціативою великих справ, які змінили світ. Ненайменшим був його вклад в розвал Советського Союзу, який дав близько 500 мільйонам жителям в 15 країнах нагоду жити без диктатора і правити своєю державою і життям. На мою думку, це найбільше досягнення західного світу в XX столітті, навіть більше ніж перевага в Другій світовій війні. Що за місію передала ця побожна, скромна особа нам, членам католицької церкви! Сьогоднішній Святійший Отець теж не боїться братися за складні справи, між ними і сорокалітній конфлікт Ізраїлю і Палестини. Він теж не боїться.

І ми не біймося. В Новому році поступово подолаємо наші погані новини, як вдома так і в праці, як з дітьми так і з чоловіком, із постарілими родичами, з обмеженими фондами, з поганим здоров'ям та з іншою мізерією. Зробім це в себе вдома, але теж і в ЛУКЖК, в сусідстві, в громаді, і в нашій українській спільноті в Канаді, не забувши про наших близьких в Україні. А коли нам тяжко взятися до усіх цих гірких справ — навіть до одної — то пригадаймо: програє той, хто не починає або піддається. Не біймося!

З нагоди

**Різдва Христового
від НАШОЇ ДОРОГИ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВАМ І ВАШИМ!**

**May you have a
BLESSED CHRISTMAS
and a HAPPY NEW YEAR!**

Paris To Kyiv

By Marcia Ostashewski

THE FIRST TIME I HEARD THE MUSIC OF PARIS TO KYIV, the groovy tunes moved my feet with absolute joy—and the second album moved my heart and soul. I thought, that's it—that's the music that is my sound! It reflects, for me as a descendant of immigrants, inherited sounds and folkloric myths, elegant historical narratives and current transnational cultural connections that are sometimes Ukrainian and sometimes more. For me, as one of Canada's Ukrainians of various genealogies, generations and regions, the music of Paris To Kyiv is about a vibrant contemporary experience, a nexus of all of what it might mean to be a Ukrainian in our ever-changing world. This is the power of the music of Paris To Kyiv—and, I believe, the vital energy of Alexis Kochan, the creative force behind this musical project.

Alexis began singing together with her Ukrainian family and community, a musical experience similar to many of our own. She learned more of music's fundamentals during her university education, and choral practice and performance under conductor/composer and Winnipeg Symphony Orchestra concert master Arthur Polson. She also studied as an intern with the Verivka Choir in Ukraine under conductor Anatoly Avdievsky; in Canada, Alexis sang with many choirs, including the Oleksander Koshetz Choir under the directorship of Walter Klymkiw. She began her recording career as a soloist—and although Polson was not Ukrainian, his interpretations inspired Alexis' music-making on her first album, *Czarivna* (1982). Published originally on vinyl and then re-released on CD in 1994, it continues to sell and circulate in Canada, the US, Australia, Ukraine and Poland, and parts of western Europe. This album includes songs of Ukrainian spring, summer and wedding cycles, such as "The Willow," "Kupala," and "Sunday Morning." Alexis' musical interests grew with her life experiences, and she began to work toward an aesthetic of richly layered textures and vibrant, atmospheric qualities echoing other places and times. She pulled together groups of musicians who would help her achieve this sound synergy in later Paris To Kyiv recording projects.

Among the most consistent of Alexis' collaborators in the Paris To Kyiv project are world-renowned bandura player Julian Kytasty who lives full-time in New York City, and Winnipeg-based singer/songwriter and jazz violist Richard Moody. Paris To Kyiv has recorded 4 albums: *Paris To Kiev* (1994), *Variances* (1996), *Prairie Nights and Peacock Feathers* (2000), and *Fragmenti* (2005). These recordings intersperse explorations of lush soundscapes, exciting dance tunes and haunting references to Ukrainian pre-historical song, all in relation to Alexis' personal interpretations and musical journeys of her project colleagues. Over the past decade, Paris To Kyiv has toured extensively in Canada, the US and eastern Europe, including places such as Nunavut, Hollywood, New York City, Belgrade, Gardzienice, Lublin, and the ancient city of Kyiv. Alexis says that some of her most rewarding recent accomplishments include the release of *Fragmenti* in Ukraine, where she feels the roots of her music are deepest. She is also preparing to collaborate with a

chamber orchestra for a December show and tour of Mississippi next year.

Ukrainian women have often been called upon to be culture bearers, the ones who breathe life into our music and customs day to day, to teach them to and to recreate them for others in familiar and new contexts. For Alexis, as she recently shared with me, her work is about her life in Ukrainian music, "a search for 'Ukrainian', and a voice which is loud and clear." For the many of us who are on our own paths in this search, who live 'Ukrainian' today, Alexis' music allows us continued enjoyment of cultural treasures of our varied Ukrainian pasts and histories, of the present day culture that is Ukraine, and of our diverse North American experiences.

Marcia Ostashewski, a professional musician and dancer, is teaching and completing a PhD in Ethnomusicology at Nipissing University. She lives in North Bay with husband-historian Peter Cook and son, Illya. You can find Alexis Kochan's recordings at paristokyiv.com and in fine record stores worldwide. Photos by Craig Koshyk.

What Would She be Thinking Now?

Story and photo by Gavin Murphy

I HAVE BEEN A PHOTOGRAPHER FOR OVER 30 YEARS and probably one of the most evocative pictures I have ever taken is the accompanying image of a young woman in Kyiv's Independence Square in December 2004 during the Orange Revolution.

For me, the picture represents all the hopes and dreams of a new and democratic Ukraine emerging from the ashes of the former Soviet regime.

Fast forward three years later and it must be asked: 'What would she be thinking now?'

The dream lives on, but the sad reality is that the political power struggle between pro-western President Viktor Yushchenko and former prime minister Viktor Yanukovich, a strong advocate of closer ties with Moscow and Yushchenko's bitter rival in the 2004 presidential elections, has paralysed parliament and political stability is virtually non-existent.

This is not the Ukraine the young woman in the picture expected. She had camped out with thousands of others during a cold winter to show support for democracy. Her goals were eventually realised and the Orange Revolution proved to be a non-violent success seen around the world.

The path lay open for reforms to the economy, greater respect for human rights and ultimately possible membership in NATO and the European Union.

Unfortunately since then, friction with the president's political allies—in particular Orange Revolution partner Yulia Tymoshenko—allegations of corruption within his entourage and confrontation with parliament led to the snap election last September. Yanukovich's Party of the Regions obtained 34% of the vote, more than any other party, but not enough parliamentary seats to remain in power.

The BYuT, Tymoshenko's bloc, polled 31% support and Our Ukraine-People's Self-Defense bloc, the group of nine parties united with the president's Our Ukraine Party, received the backing of 14% of the people. Although the president's party had limited success, the

pro-western Orange forces collectively won enough seats to form a coalition government positioning Yulia Tymoshenko as the likely prime minister. But as of 1 November 2007, the coalition was not in place and the country lacked a workable government.

Having said that, the September elections also confirm that the Orange Revolution is not a spent force. If personal animosities can be set aside, and Yushchenko and Tymoshenko can work together for a democratic Ukraine as they did in the heady days of December 2004, then the young woman with the orange ribbons in her hair in Kyiv will be content.

Gavin Murphy is an Ottawa photographer who has taught at Donetsk National University. The accompanying picture was originally featured in his "Faces from a Revolution" photography exhibition held in Montreal during April 2005.